

Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović

ISUS – JEDINI KOJI SVEMU DAJE SMISAO

„Ja sam pastir dobri.
Ovce moje slušaju glas moj;
ja ih poznajem i one idu za mnom.“

(Iv 10)

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK

624

Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović
ISUS – JEDINI KOJI SVEMU DAJE SMISAO
Meditacije, promišljanja i molitve

Za izdavača: vlč. dr. sc. Ivan Zirdum, prof. u miru

Uredili: Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

Lektura, redaktura i korektura:
Nevenka Špoljarić, prof., katolička novinarka

Fotografije i ilustracije u knjizi: internetske

Autor slike Uskrsli Isus na naslovnici:
Krešimir Jakumetović

Grafička priprema i tisak: OG Grafika d.o.o., Ogulin

Izdavač:
Karitativni fond UPT
»NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU«
ĐAKOVO

Naklada: 100 primjeraka

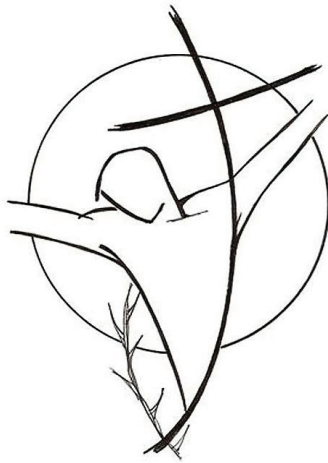
ISBN: 978-953-208-437-5

CIP zapis dostupan je u računalnom katalogu Gradske i
sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 150728034

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

**ISUS
- JEDINI KOJI SVEMU
DAJE SMISAO**

MEDITACIJE, PROMIŠLJANJA I MOLITVE

„U PRAVI TRENUTAK“

Đakovo, 2023.

“Što tražite Živoga među mrtvima?
Nije ovdje, nego uskrsnu!”
(Lk 24)

I. PREDGOVOR

KRIK ZA PONOVNIM POVRATKOM BOGU

Svijet u kojemu živimo stubokom se izmijenio. Mnoštvo je stvari koje čovjeka sve više rastresaju i odvode od onoga što je istinski važno u njegovu životu. U novonastalim okolnostima niti kršćanin nije lišen muke i problema kako se u tome *novome vrlome svijetu*, ako iskoristimo naslov najpoznatijeg romana Aldousa Huxleya, uistinu snaći ne bi li pronašao smisao svoga postojanja te svoje dane ispunio radošću. Vođeni ovom temeljnom mišlju, braća Krešimir i Domagoj Jakumetović svojim promišljanjima žele biti oni koji će čovjeku ponuditi, na temelju istinske vjere u osobu Isusa Krista, smjernice kako opstati u svijetu novonastalih odnosa i užurbanosti svakodnevice gdje niti mijena više nije stalna.

Polazište za svoje meditacije, stoga, pronalaze upravo u onomu što je suvremeni svijet vođen željom da iskuša slobodu i oslobodi se onoga što mnogi nazivaju utegom za život slobodnog čovjeka, a to je vjera u Božje postojanje. Zadatak im zato nije niti malo lagan jer oni, vođeni osobnim iskustvom Božjega života, žele biti svjetlo u svijetu. Svjetlo u svijetu, koji često želi biti u tami jer mu nedostaje vjera koja bi bila odsjaj onoga božanskoga u čovjeku te samim tim i utjeha na ovozemnom čovjekovu hodu prema zajedništvu s Bogom *gdje više neće biti tuge ni jauka* (usp. Otk 21, 3-4). Stoga, knjiga što ju držimo u rukama želi prije svega biti krik za ponovnim povratkom Bogu koji je živ te i dalje nastavlja obasjavati živote ljudi diljem svijeta. Braća Jakumetovići otvoreni onomu koji je izvor svjetla, a to je sam Bog, žele sami biti njegova mala neznatna svjetlila, ne bi li čovjeku donijeli barem malo topline istih Božjih zraka i ogrijali njegovo već ozeblo srce. Kako bi uspjeli u svojem naumu, posežu za temama koje su dijelom bogate katoličke baštine u kojoj trajno odsijeva Božji lik te čini našu svakodnevicu ljepšom i time vrijednom življenja.

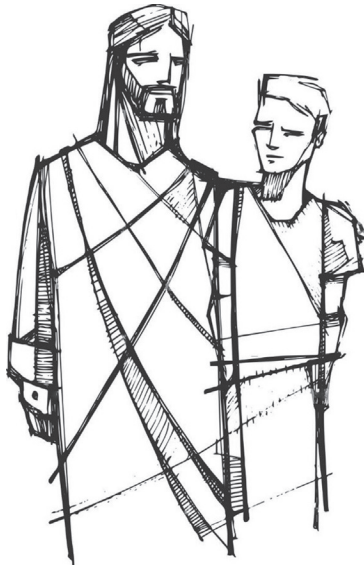
U golemoj riznici crkvenoga života u prvi plan dolazi prije svega molitva te sakramenti Crkve - temelj za život kršćana diljem svijeta. Stoga je misaoni put dvojice autora, uistinu, lijep jer on vodi od Boga, odnosno bogate kršćanske baštine prema ponovnomu povratku toj istoj baštini te samim time samomu Bogu. Iz toga razloga svima, dragi čitatelji, ovu knjigu stavljam na srce kao pomoć u ponovnomu otkrivanju ljepote kršćanskoga života u okvirima svakodnevice često opterećene brigama ovoga svijeta, ali uvijek vrijedne življenja jer Bog vodi naše živote i svakoga dana iznova se otkriva onomu koji ga nastoji ponizno iščitavati u svemu što svakoga dana živi mali čovjek pod tolikim nebom.

Zato nam na koncu ne preostaje ništa drugo nego autorima čestitati na skladno oblikovanom djelu, a svima nama poželjeti da nam Bog otvori srce kako bismo mogli prebirati stranice ove knjige te u njima nalaziti toplinu koja će ponovno ogrijati naše ozeblo srce. Srce, koje je kako sveti Augustin kaže, nemirno, dok se ne smiri u Bogu.

vlč. dr. sc. Ivan Benaković

U Osijeku, 19. siječnja 2023.

II. MEDITACIJE

„Ne boj se, jer ja sam te otkupio;
imenom sam te zazvao: ti si moj!“
(Iz 43, 1)

RED I PRAVILA

– SREDSTVA KOJA NAM SLUŽE ZA OSOBNU IZGRADNJU

Sve što je Gospodin stvorio ima svoj smisao, možemo reći red. Zamislimo, kako bi funkcionirao ovaj svijet kada ne bi bilo nikakvoga reda i nikakvih pravila? Na zemlji bi vladao potpuni kaos i bezakonje te bismo na taj način živjeli u bezgraničnom lutanju i trajnoj izgubljenosti. No, da to ipak ne bude tako mi, ljudi moramo poštivati određeni red, odnosno određena pravila ponašanja.

Moramo se najprije međusobno poštivati i prihvaćati, bez obzira na različitosti: vjeru, nacionalnost, boju kože, stalež itd. Svoje svakodnevne dužnosti moramo vršiti savjesno, stručno i odgovorno. Red mora postojati svuda: u našim obiteljima, na radnim mjestima, u crkvi, trgovinama, prometu, školama itd., ali najprije u nama samima, u našoj svijesti. Ne smijemo si dozvoliti da nam bude sve svejedno. Ako se pak dovedemo u takvo ravnodušno stanje, to je znak da smo se prepustili ovom današnjem svijetu užurbanosti i užitaka te da što prije moramo nešto promijeniti u svome životu kako bismo ponovno mogli pronaći sebe i Boga koji u nama prebiva; kako bismo mogli pronaći onaj pravi istinski mir koji nam je toliko potreban. Stoga je nužno vratiti se prvotnome Izvoru od kojega smo potekli. Ponekad ćemo zasigurno i pogriješiti, jer slabi smo ljudi, ali bitno je da uvijek nastojimo biti bolji nego smo bili do sada. Red i pravila su uistinu na našu osobnu, unutarnju, moralnu, vjersku, duhovnu, kršćansku i etičku izgradnju. Nije jednostavno živjeti u skladu sa svim pravilima i zakonima, u skladu s poslušnošću. A da bismo to ostvarili, moramo biti strpljivi, razumni, mudri, sabrani i Duhom Svetim vođeni.

Hvala ti, Isuse!

U SVETOJ PRIČESTI NALAZI SE NAŠ SPAS

Promatrajući situaciju u svijetu pa tako i u našoj domovini može se uočiti kako se broj vjernika u posljednje vrijeme sve više smanjuje te su nam crkve sve praznije. Tek nekolicina je onih vjernika koji redovito dolaze na svete mise, a to su ponajprije starije osobe, umirovljenici. Mladom naraštaju svete mise traju predugačko i jako su im dosadne jer oni nisu došli do spoznaje što se događa u svetoj misi. Pogotovo se to odnosi na osnovnoškolce i srednjoškolce kojima je prvenstveno cilj primiti sakrament Prve svete pričesti i sakrament Svete potvrde. Moguće da takvo razmišljanje potječe i iz njihovih obitelji te tako jedini smisao svoje vjere i postojanja Crkve vide u tome. Može biti da je i ovaj preveliki svjetovni utjecaj sa svojim razno-raznim ponudama toliko osvojio mladež da oni jednostavno ne mogu doći do spoznaje i značenja tog velikog otajstva svete Euharistije. Razumljivo je da neki ljudi - nevjernici uopće ne žele svete sakramente. No, što je s onim ljudima koji se nazivaju vjernicima, a žele svete sakramente samo radi običaja? Žele ih, a ne znaju što ti sakramenti znače. Bitno je samo da ih se primi, da se napravi fešta, a dalje ih se u životu ne koriste. Iz vlastitog iskustva mogu reći da do te spoznaje nije lako doći. To je proces koji traje jako dugo, a sve ovisi i o životnim okolnostima. Čovjek koji pati, trpi, koji je bolestan, prognan, gladan, siromašan, ili je u teškim mukama, najbliži je pronalasku tog dragocjenog bisera skrivenoga u njemu samomu. Takvomu čovjeku svjetovne i materijalne stvari gube na važnosti i on gleda i razmišlja potpuno drukčije – na duhovan način. Takav čovjek smisao i utjehu pronalazi u vjeri, nadi i molitvi. A taj predragocjeni i najljepši biser, kojeg je pronašao u svojoj nutrini, je naš Gospodin, Isus Krist! I to je uistinu jedna velika milost – susresti Isusa Krista, osjetiti njegov blagi dodir i čuti njegove žive riječi. No, u izobilju i raskoši te buci ovoga svijeta to je gotovo nemoguće ostvariti. Samo pokorom, žrtvom i odricanjima moći ćemo doći do toga cilja koji vodi u život vječni. A kad bismo svi toga bili svjesni, crkve bi nam bile prepune. Zašto? Zato što se u svetoj pričesti nalazi naš Spas!

Hvala ti, Isuse!

UŽURBANOST – NAJVEĆA BOLEST DANAŠNJICE

Živimo u vremenu koje je vrlo užurbano i traži od nas da više i više radimo te dajemo od sebe i iznad vlastitih mogućnosti. No, unatoč tomu što nam je sve dostupno, ništa više ne stignemo uraditi, barem ne onako kako smo si zamislili. Obveza i zadatka je na stotine, a sve mora biti riješeno „odmah“. Nije lako tako živjeti, pogotovo ako je ta užurbanost stalna jer ona tada stvara veliki stres. Izvjesno vrijeme možemo pratiti taj tempo, no s vremenom primjećujemo kako gubimo snagu i kao da se nešto slama u nama. Iako želimo i hoćemo i dalje savjesno izvršavati sve svoje obveze i zadatke kao što smo ih sve do sada obavljali, to jednostavno više ne možemo. Bivamo potpuno iscrpljeni i ne možemo više normalno funkcionirati. Stalno smo nezadovoljni, nervozni, te uvijek nešto prigovaramo, i mislimo da smo u svemu u pravu. Također, više ne možemo obavljati ni najosnovnije svakodnevne stvari koje smo do sada normalno izvršavali a svo to nezadovoljstvo prenašamo tada i na članove svoje obitelji i okruženje.

U toj premorenosti i stalnoj opterećenosti brigama, misli nam više ne mogu prosuđivati što je dobro, a što nije. Sve radimo automatski, no to je zapravo zamka iz koje više ne vidimo izlaza. A kada se nađemo u takvom beznadnom i bezizlaznom stanju, moramo se upitati: Ide li moj/tvoj život u pravom smjeru; jesam/jesi li se već u tolikoj mjeri prepusti(o)la užurbanosti, toj opakoj i najvećoj bolesti današnjice, da se više ne mogu/možeš i ne želim/želiš zaustaviti niti zastati na trenutak i promisliti o svojem životu? Ili smo, možda, izgubili vjeru i ne vjerujem(o) da ipak može biti drukčije? A upravo tu vjeru i nadu da može biti drukčije donio nam je Isus; nadu da moramo i možemo uvijek pronaći način nešto promijeniti u svojem životu. Odluke koje ćemo u nekim trenucima morati donijeti, neće biti nimalo lake, ali jedino s pouzdanjem u Gospodina moći ću/ćemo ih pravilno i na vrijeme donijeti i ostvariti.

Hvala ti, Isuse!

BITI SLOBODAN IZNUTRA, NAJLJEPŠI JE OSJEĆAJ

Nema puno trenutaka u životu kada se možemo u potpunosti opustiti. Uvijek nam kroz glavu prolaze nekakve misli, brige, planovi.... No, takav je život, ne nudi nam puno izbora i takvoga ga, rekli bismo, moramo prihvatiti.

Ali, postoje trenutci u životu kada dođemo do određenih spoznaja i tada nam se stvarnost čini sasvim drukčijom. Uvijek se rado prisjetim scena iz predivnog filma naslovljenog "Brat Sunce, Sestra Mjesec", redatelja Franca Zeffirellija. To je film koji prikazuje život svetoga Franje Asiškoga. Ne pamtim koliko puta sam pogledao taj film, ali uvijek kada ga gledam posebno me dotakne scena iz filma kada se Franjo probudi iz teških muka te ugleda malenu ptičicu kako stoji i cvrkuće na balkonskoj ogradi te se zatim, ustavši iz kreveta, uputi za njom hodajući po sljemenu krova sve do njegova ruba ne bi li je uhvatio. Neopisivo lijep prizor i doživljaj za gledatelja.

Shvatio je Franjo kako je ptičica u potpunosti slobodna i kako joj je malo potrebno da bude sretna. I poželio je Franjo isto to! Da bude poput nje i poleti poput nje! Poželio je život u potpunoj slobodi, baš poput slobode koju je imala ta malena, krhka ptičica. Franjo je od tada, odnosno od toga trenutka susreta s tom malenom ptičicom, postao potpuno novi čovjek, u cijelosti slobodan upravo poput nje. A biti slobodan iznutra zaista je najljepši i najdragocjeniji osjećaj kojega možemo poželjeti.

Preporođen i prosvijetljen Duhom Božjim vratio je Franjo svome zemaljskom ocu sve što je imao na sebi, sve do posljednje krpice, i u potpunoj slobodi otišao služiti Gospodinu, svomu nebeskomu Ocu. Mnogi su ga od tada proglasili ludim, no upravo njima, tim istima koji ga proglašiše ludim, trebalo je zapravo da iznutra progledaju i dožive tu živu, čistu, i istinsku vjeru koju je doživio i osjetio te kojom je zračio sveti Franjo.

Hvala ti, Isuse!

PETA BOŽJA ZAPOVIJED: NE UBIJ!

Postoji mnogo načina kojima možemo definirati petu Božju zapovijed: NE UBIJ!

Osim toga što se ona odnosi na to da nam zapovijeda da mi nekoga tjelesno ne ubijemo, ona se odnosi, također, i na to da mi nekoga psihički ne ubijemo. Naime, ono što čovjek može učiniti svojim jezikom, odnosno riječima, vrijeđanjima, psovkama, kletvama, lažima... ubija čovjekov duh i psihi.

Također, neisplaćivanje plaće radnicima psihički ubija osobe koje su zaslužile za svoj rad zasluženu plaću. Isto tako i mobbing na radnom mjestu, zatim ovisnosti: o televiziji, internetu, ubilačkim i drugim raznim igricama, kocki, prostituciji, vulgarnim, bludničkim, nemoralnim i razvratnim filmovima, ubijaju čovjekovo mentalno i psihičko zdravlje.

Možemo reći da se pod tjelesnim i psihičkim ubijanjem sebe ili drugih, također, smatraju i razni opijati (alkohol, droge, cigare) koji ubijaju svaku stanicu čovjekova tijela i psihe. U svijetu se gotovo svaka druga ili treća osoba ubija duhanskim proizvodima što je katastrofalno i poražavajuće. Troše novac da bi sami sebe ubijali. A pri tome ne ubijaju samo sebe, već i druge ljude oko sebe.

No, među korisnicima takvih proizvoda nalaze se, nažalost, i vjernici te na taj način krše PETU BOŽJU ZAPOVIJED - NE UBIJ! koju ozbiljno moramo shvatiti i naravno, ako smo korisnici gore navedenoga, i ispovijedati svećeniku prilikom ispovijedi. Najučinkovitiji, najsigurniji i najdjelotvorniji način je prestati ovisiti o tim ubojitim sredstvima.

Hvala ti, Isuse!

**U DANAŠNJEMU SVIJETU
IMATI ISTINSKOGA PRIJATELJA PRAVA JE
BOŽJA MILOST**

Ovaj današnji užurbani način života malo po malo razdvaja ljude. Gotovo da više nitko nema vremena za razgovore i druženja koja su nam svima toliko potrebna. Uglavnom su nam današnji najbolji prijatelji mobiteli, televizija, računala, Internet, Playstation i sl. Odvojili smo se jedni od drugih u tolikoj mjeri da više niti ne želimo kontakt s nekom osobom. Našli smo se u sustavu koji nas sve više razjedinjuje i u takvome okruženju prava je Božja milost imati pravoga prijatelja na kojega se možemo u potpunosti osloniti, na kojega možemo računati u bilo kojem trenutku.

Molimo te, Isuse, pošalji nam u susret takve istinske prijatelje na koje ćemo se moći uvijek osloniti i na koje ćemo moći uvijek računati, ne samo u dobrim nego prije svega u teškim trenucima.

Hvala ti, Isuse!

U PRIRODI MOŽEMO OSJETITI KOLIKO NAS BOG LJUBI

Priroda. Ta netaknuta Božja priroda. Zelena prostranstva, bijeli vrhunci planina koji se propinju k nebu, nebesko i morsko plavetnilo, žubor potoka, rijeka i mirnoća jezera, pjev ptica, miris livadskog cvijeća i trave, šum krošnji, blagi povjetarac... Sve to je Bog stvorio i darovao nama ljudima na upravljanje iskazavši nam time koliko nas ljubi. Sve što je stvorio čisto je savršenstvo.

I upravo to od Boga stvoreno prirodno savršenstvo, također, utječe na naše raspoloženje i nutrinu. U šetnji prirodom, planinarenju, plivanju, skijanju i u sličnim aktivnostima Gospodin djeluje u nama i čini nas sretnijima i opuštenijima te nam na taj način govori: „Sve to sam stvorio samo za tebe jer te toliko ljubim i želim da budeš sretan i zadovoljan u životu, želim da tvoja radost bude potpuna!“

Hvala ti, Isuse!

ZNAMEN KRIŽA, A ZATIM PSOVKA

Ono što se često vidi na televizijskim ekranima gotovo da je nevjerojatno, a to se odnosi kada gledamo nekakve sportske događaje. Naime, sportaši prije svoga nastupa, primjerice nogometaši kada ulaze na nogometni travnjak prije početka utakmice, naprave na sebi znamen tj. znak križa. No, ti isti igrači potom, kad im se dogodi žuti karton, crveni karton, nekakav prekršaj ili slično, psuju, odnosno izgovaraju takve prostačke riječi koje je lako iščitati i prepoznati s njihovih usana. Psuju na suca, psuju protivničkom igraču, a psuju i na Boga! To nije dobar primjer kršćanina, vjernika koji bi trebao biti uzor gledateljima i navijačima, bar ne onoga kršćanina koji se naznačuje znakom križa. Time se šalje loša poruka svima. Potrebno je stoga u takvim situacijama biti suzdržljiv jer psovka nije na blagoslov, već unosi još veći nemir i razara čovjekov duh. Nemojmo da naša vjera bude samo puki ritual i da cijeli život provedemo plivajući u plićaku. Naučimo plivati i na većim dubinama, prestanimo psovati i porastimo u vjeri!

Hvala ti, Isuse!

ŽUPNA ZAJEDNICA – SREDIŠTE OKUPLJANJA VJERNIKA

Svaki vjernik, s obzirom na svoje mjesto prebivanja, odnosno četvrti u gradu, pripada određenoj župnoj zajednici - župi. Župa je središte okupljanja svih članova župe, sviju župljana, odnosno župne zajednice. I nije sasvim slučajno da je to tako. Župna zajednica diše jednim duhom, zajedništvom i međusobnom povezanošću te molitvom, a župnik je u biti naš duhovnik - pastir koji vodi povjereno mu stado. Ako nam je potrebna bilo kakva pomoć u tom se slučaju možemo obratiti svom župniku za savjet, ali i ostalim župljanima jer to je uistinu ono što nam je Isus ostavio u nasljeđe: da si međusobno pomažemo u nevoljama, razumije(va)mo jedni druge, dijelimo kršćansku bratsku/sestrinsku ljubav...

No, često mi, vjernici tražimo pomoć i duhovnost na nekim drugim mjestima i svugdje nas ima samo najmanje u našoj župi. I to je gorući problem i kriza naše vjere i duhovnosti. Idemo na ona mjesta gdje nam se više sviđa, odnosno tamo gdje se ljepše i bolje osjećamo. I tada se događa da gubimo kontakt s našom matičnom župom koja bi nam trebala biti na prvomu mjestu. Dobro je ponekad otići i na druga molitvena mjesta, svetišta i u ostale župe, ali budimo prije svega svjetla koja će svijetliti u svojoj župnoj zajednici!

Župna zajednica je prelijepo utočište gdje možemo pronaći pripadnost Bogu i drugima oko sebe. Tamo gdje nas je Gospodin postavio ondje želi da budemo blagoslov i širimo njegovo kraljevstvo na zemlji krećući najprije iz svoje župe pa nadalje: u svoje obitelji, na svoja radna mjesta i gdje god se zateknemo.

Hvala ti, Isuse!

SVIJET U KOJEMU ŽIVIMO JAKO JE SUROV

Svijet u kojemu živimo jako je surov, možemo reći da je svaki dan borba za preživljavanje. Neki se u toj borbi snađu, a neki jednostavno posrću i padaju već u prvoj bitci. Nije lako opstati u vremenu u kojemu moraš pratiti njegov ritam i sve što ti taj ritam nameće i donosi, a ostavlja tako malo vremena za posvećivanje sebi, svojim bližnjima i osobnom duhovnom životu. Zato mnogi koji upadnu u kolotečinu svakodnevice gube svoju vlastitu osobnost. Postaju ono što svijet želi da budu i tako se pretvaraju u ono što u stvarnosti nisu.

Prvih dana kad sam došao na svoje radno mjesto imali smo zanimljivo predavanje i to o majmunima. Predavač je prisutne upitao: *Znate li što se dogodi majmunu kojeg stave u kavez s ostalim majmunima?* Naravno da nisam odmah shvatio poantu jer sam se tek zaposlio. Zatim je predavač nastavio: *Nakon određenoga vremena postat će kao i drugi majmuni u kavezu jer će se morati prilagoditi njima, obzirom će samo na taj način postavši kao oni, moći opstati među njima. Ako se ne bude prilagodio njima i, ako im bude pružao otpor, u tom slučaju će propasti.*

I zaista je to tako. Prihvaćati sve i svašta što se kaže i naredi, a protivi se osobnoj savjesti narušava unutarnji mir, a boriti se kao pojedinac protiv svih i svega jako je teško. Možemo samo zazivati pomoć Duha Svetoga da nas prosvijetli i pokaže nam što nam je činiti da ne postanemo robovi takvoga režima i sustava. Za slobodu smo rođeni, a ne za život u sužanjstvu!

Bože, daj da nikada ne postanemo ono što drugi od nas žele da budemo. Ne daj da nas ovaj sustav zavede i odvoji od Tebe koji si nas stvorio da budemo ono što jesmo i da živimo u slobodi koju nam jedino ti daješ.

Hvala ti, Isuse!

TETOVIRANJE TIJELA – OBMANA SOTONE

U ovo današnje „moderno i suvremeno“ vrijeme skoro već na svakoj osobi možemo vidjeti istetoviran nekakav crtež počev od različitih sotonističkih simbola (kosturske glave, zmaj, pentagram, yin-yang, simbol beskonačnosti, broj zvijeri 666 itd.) pa do vjerskih simbola (krunice, križevi, vjerske poruke, znak ribice - ihtis) te raznih drugih (JNA) itd. Također, čest je slučaj da roditelji tetoviraju na svoju kožu datume rođenja svoje djece pa čak i njihova lica.

No, tetovaže na tijelu, bez obzira što je istetovirano na koži, nisu i ne dolaze od Boga. Tetovaže su znak duhovne ranjenosti osobe koja je upala pod utjecaj ovoga svijeta, odnosno pod utjecaj Zloga. Osoba koja želi istetovirati svoje tijelo ili je već to učinila, vjerojatno, misli da će na taj način dobiti osjećaj veće vrijednosti i prepoznatljivosti pred ljudima no, to je potpuna obmana Sotone. Istetovirane osobe svojim tetovažama postaju, nažalost, idoli mnogobrojnim mladima koji slijede njihov primjer.

Čuvaj nas, Bože, i od same pomisli da si stavimo tetovažu na tijelo!

Hvala ti, Isuse!

SVJETOVNI MEDIJI UDALJUJU ČOVJEKA OD BOGA

Sa svih strana okruženi smo nekakvim svjetovnim medijima. Najčešće su to vijesti s televizije, novina ili internetskih stranica i portala. I tako malo po malo slušajući ili čitajući o onome što se događa oko nas i u svijetu postajemo nesvjesno ovisni o medijima tako da oni zapravo počnu upravljati s nama i našim dušama. A to je onaj glavni cilj kojeg želi ostvariti ovaj svijet i društvo u kojemu živimo: ODUZETI NAM DUŠU I ISPRATI MOZAK. Ovaj svijet nam želi nametnuti ono što on hoće da vidimo i način na koji on želi da mi to vidimo.

Također nas želi osvojiti svim svojim ponudama i užiticima. Gotovo da više ne možemo vidjeti na TV ekranu reklame, serije ili filmove s razvratnim i krvničkim sadržajem: od preljuba, kriminala, bludništva, prostitucije, ubojstava i tableta poput Afričke šljive. Posvuda samo zabava: JEDI, PIJ I UŽIVAJ!

A istovremeno u svijetu toliko gladnih, siromašnih, progonjenih, bolesnih, umirućih, prikovanih uz krevet... Na sve strane bjesne ratovi, požari, poplave, potresi, uragani, poremećaji klime koji dovode do nezapamćenih povijesnih kataklizmi, toplotnih udara i niskih temperatura.

Nije li to znak koji ukazuje da živimo u posljednjim vremenima? Gospodin je stvorio ovaj svijet i dao nam ga na upravljanje, a mi ga uništavamo i želimo preuzeti ulogu Boga.

I zato je drugi Isusov dolazak neminovan jer kako je obećao tako će i biti! Stoga ne dozvolimo medijima da budu gospodari naše duše, već Isusu Kristu jer On zasigurno uskoro dolazi!

Hvala ti, Isuse!

ISUS JE U MOM ŽIVOTU UČINIO ČUDO: PRIJE BIJAH MRTAV, A SADA ŽIVIM!

Isus uistinu čini čuda, ali ne može ih učiniti bez tvoje vjere i suradnje.

Ako nisi sretan i zadovoljan svojim životom, Isus je taj unutarnji glas u tebi koji ti govori da nešto moraš promijeniti, nešto poduzeti kako bi živio u njegovoj radosti i u njegovu miru.

Možda, samo trebaš malo zastati u svojoj svakodnevnoj rutini i jurnjavi kako bi mogao prepoznati i čuti Isusov glas. Možda, ti se trenutno to čini nemoguće, no, Bogu je sve moguće. On izvodi sve na dobro.

Posrnuloga podiže, bolesnog ozdravlja, gladnome daje hranu, siromaha odijeva, žednome daje piti, tjeskobnoga tješi... i na kraju kaže: "Vjera te tvoja spasila!"

Isus uistinu čini čuda. Ista ona čuda koja je činio, dok je hodao ovom zemljom, samo mu to dopusti i kreni s Njim u novi početak.

Isus je i u mom životu učinio čudo: Prije bijah mrtav, a sada živim!

Hvala ti, Isuse!

IMAŠ LI POUZDANJA U ISUSA, NAJBOGATIJI SI ČOVJEK NA SVIJETU

Sama riječ pouzdanje govori nam jako puno. To zapravo znači da imamo u nekoga toliko pouzdanja da mu možemo vjerovati, da mu se možemo istinski povjeriti. A imati pouzdanje u nekoga je, zaista, velika milost. Svi smo mi osjetili što znači kada nas netko povrijedi ili ogovara, kada nam laže. I to nas jako zna pogoditi. Pogotovo, ako smo mu se povjerili i otvorili mu svoje srce i dušu, a on to poslije iznosi drugima.

Pouzdati se u čovjeka veoma je teško, možemo reći gotovo nemoguće, jer čovjek ne može ispuniti ono za čime čeznemo. Može nas najčešće samo saslušati, ali i to puno znači. No, praznina u duši još uvijek ostaje. A tu prazninu u tvom srcu i u tvojoj duši može na onaj pravi način ispuniti jedino Isus i nitko drugi. Jedino te Isus neće nikada razočarati. Stoga, ako imaš pouzdanja u Isusa, najbogatiji si čovjek na svijetu.

Apostol Petar upitao je Isusa zavapivši i davši mu odmah odgovor: “Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!” Znao je Petar točno što govori. Znao je da mu nitko drugi ne može dati ono što mu može dati i daje jedino Isus. Imao je Petar toliko pouzdanja i povjerenja u Isusa, iako je bio slab i grješan čovjek, ali unatoč tomu on je ujedno znao da Isusove riječi *Vječni život* znače, da Isusove riječi vode u Život vječni, život u potpunoj slobodi i radosti koju mu ovaj svijet ne može dati.

Hvala ti, Isuse!

**ISUS OD NAS NE TRAŽI PUNO,
TRAŽI SAMO DA BUDEMO LJUDI
PLEMENITA I PONIZNA SRCA**

Puno toga se u ovoj današnjoj stvarnosti, suvremenosti može i nehotice uvući u naša srca i u naše duše. Ovo digitalno doba u kojemu nam je sve dostupno, polako nas pretvara u ljude kamenog srca.

Na televizijskim ekranima prikazuju filmove i serije prepune nasilja, zatim razvrata, preljubništva, ubojstava i sve nas to čini depresivnima, agresivnima i ispraznima. Malo po malo gubimo svoj vlastiti identitet - identitet čovjeka, i postajemo sve više slični ovom svijetu u kojemu vladaju: zavist, mržnja, laži, krađe, ogovaranja, zlostavljanja, raskalašenost, oholost, preljubništva, bezosjećajnost za potrebe drugoga i borba za prestiž.

Molimo te, Isuse, oslobodi nas od svega onoga što nas odvaja od tebe, jedine naše nade i istine, i daj da budemo ljudi plemenita i ponizna srca, ljudi koji će svijetom pronositi dobro i tvoj mir svakomu čovjeku.

Hvala ti, Isuse!

ISUS I TEBE POZIVA NA GOZBU!

Nema ljepše gozbe od one koju je ustanovio Isus, a to je sveta misa, a u njoj Euharistija u kojoj nam se On u cijelosti daruje i to u potpunosti besplatno.

Blagujući njegovo Presveto Tijelo – svetu Pričest, Isus te ozdravlja, čisti od tvojih grijeha i obnavlja tvoj duh i svaku stanicu tvoga ovozemaljskoga tijela te tako postaješ sličniji Isusu. Počinješ gledati onako kako gleda On, razmišljati onako kako razmišlja On.

Ma koliko god ti ponekad teško bilo ili ti je možda uvijek teško, Isus koji je u tebi neće dati da posustaneš na svom životnom putu, dat' će ti razboritost i mudrost u donošenju dobrih odluka, strpljivost u patnji ili bolesti, kako bi još hrabrije i snažnije krenuo naprijed prema *Zemlji radosti – Zemlji vječne gozbe* u kojoj te On čeka raširenih ruku.

Isus i tebe poziva na gozbu. Stoga se radosno odazovi pozivu njegovu i zajedništvu s njime!

Hvala ti, Isuse!

KONKRETAN ODGOVOR DAJE JEDINO ISUS

Današnji način života sveo se na to da čovjek radi kao nekakav stroj, kao kakav robot. No, radeći na takav način samo je pitanje vremena do kada će izdržati njegovo tijelo i psiha.

Kad je stroj novi on normalno funkcionira, možemo reći da funkcionira kao novi automobil za razliku od rabljenoga. No, s godinama uporabe neki dijelovi stroja popuštaju i počnu se kvariti te ih je potrebno zamijeniti. Isto to se događa i s nama ljudima.

U početku smo puni snage, sve nam je lako i jednostavno, i na poslu, i u obitelji, ali s vremenom dođe do određenog zasićenja, iscrpljenja, gubitka zdravlja, i tada se nađemo u situaciji da dalje „više ne možemo“, da dalje jednostavno „više ne ide“ i ne znamo što tada učiniti. A uslijed svega toga računi za režije stalno stižu, treba prehraniti obitelj, ako smo u najmu stana platiti podstanarstvo, ako smo u kreditu postali smo robovi bankovnog kredita itd. Oni koji se ne uspiju snaći u takvim kriznim situacijama najčešće dožive brodolom, slom u svojem životu. Dolazi do nerazumijevanja i sve većih prepirki, prigovaranja i nesuglasica u obitelji, na radnom mjestu te do osjećaja stalnog nezadovoljstva i ogorčenosti. A pomoć niotkuda ne stiže.

U takvim trenucima potrebno je zavapiti Gospodinu za pronalazak pravoga rješenja jer jedino te Isus može izbaviti iz te situacije u kojoj se nalaziš! Jedino Isus Krist iz Nazareta i nitko drugi. Niti jedan zemaljski čovjek koji se rodio na ovom svijetu neće ti pomoći kao što ti može i hoće pomoći tvoj Spasitelj i Otkupitelj koji je došao na ovaj svijet radi tebe i položio za tebe svoj život na križu.

Jedino Isus će ti dati konkretan odgovor što ti je poduzeti i činiti! U tvojemu srcu, On će progovoriti.

Hvala ti, Isuse!

NEMA PRAVDE NA OVOME SVIJETU

Na ovom svijetu nema pravde niti će je ikada biti. Pravda je jedino u Isusu Kristu. Gledajući duhovnim očima shvatit ćemo da su sve ove zemaljske i materijalne stvari s kojima se susrećemo u životu tako prolazne da se ni zbog čega ne vrijedi nervirati. Jer neke stvari na ovom svijetu su uistinu nerješive. Koliko god ih pokušavali svojim vlastitim snagama sami riješiti jednostavno ne uspijevamo u tome. Pa da platimo i najboljeg odvjetnika, ponekad je pravda nedostižna i neostvariva.

No, nepravda koja nam se često zna dogoditi i koja nam se možda trenutno događa te koja nas okružuje, možemo reći, gotovo na svakomu koraku, može nas toliko pogoditi da, dokle god je se ne riješimo, ispred sebe ne vidimo ništa, već nam se u mislima vrti samo to što nas je pogodilo, što nas pogađa i dovodi u stanje nemira. I zapravo tada padamo u ruke Zloga koji nam oduzima mir i želi nas odvojiti od Boga. Iako znamo da nismo ništa skrivili niti loše učinili, ta nepravda nas previše boli. Ne možemo tako olako prijeći preko nje i prihvatiti je. No, i to je zapravo normalno. Kako prihvatiti nešto što nema nikakve logike, kad se sve okrenulo protiv tebe/nas a ne znaš/znamo ni zašto niti kako?

Najbolji način i lijek protiv svake nepravde je molitva. Ako smo u molitvi, naš duh će početi uranjati u Isusov duh. Isusove misli postat će naše misli i tada će nam On biti na prvomu mjestu. Nepravda neće nestati. Ona će još postojati, ali bit će toliko malena i neznatna da nam više neće oduzimati taj neopisiv Isusov mir koji smo od njega zadobili.

Hvala ti, Isuse!

AKO BOGA NEMA, UZALUD NAM VJERA NAŠA

Tijekom jednoga seminara našao sam se u skupini ljudi gdje smo raspravljali o duhovnosti i o vjeri. Uglavnom većina od prisutnih izjasnila se da su ateisti i ne vjeruju u Boga jer Bog ne postoji. No, nisu to bile loše osobe, imale su i one svojih dobrih strana i vrlina. Štoviše, nebrojeno puta u životu osvjedočio sam se da pojedine takve osobe čine i više dobrog od tradicionalnih vjernika. Ta svi smo mi samo obični i grješni ljudi - i vjernici i nevjernici.

Međutim, na te njihove riječi kako Boga nema, odnosno kako Bog ne postoji, nisam mogao ostati ravnodušan i tek šutjeti pa sam im iznio svoje razmišljanje:

„Ako Boga uistinu nema, uzalud nama koji u Boga vjerujemo sva vjera naša. Sve ono što je zapisano u Starom i Novom zavjetu, u Svetom pismu i Evanđelju, sve Isusove riječi koje je izrekao, sve što je činio i što čini i danas - sve je to onda lažno.“

Zatim sam dodao: „Hajdemo onda porušiti sve do sada izgrađene crkve i samostane jer što će nam oni i čemu nam služe, ako Boga nema, onda nam oni ne trebaju. I zašto su uopće i građeni, imaju li oni nekakvu svrhu i smisao ili su tek tako izgrađeni da uljepšaju sela i gradove diljem cijeloga svijeta? Ne trebaju nam tada ni svećenici, ni redovnici, ni redovnice, ni sve Bogu posvećene osobe. Što će nam duhovne obnove, hodočašća, sakramenti? Što će nam tada uopće Papa, biskupi i nadbiskupi? Što će nam svi oni, ako uistinu nemaju svoju svrhu. Kakav je to onda njihov poziv, ako nikome ne koristi?“

Svi prisutni su se u tom trenutku jako zamislili i nisu se mogli suprotstaviti mojoj konstataciji i zaključku. Uvidjeli su da Bog zapravo postoji.

Bože, hvala ti što postojiš i što nam kroz toliki broj izgrađenih crkava, samostana i toliki broj duhovnih zvanja svjedočiš o svojoj prisutnosti oko nas, a prije svega u nama.

Hvala ti, Isuse!

AKO TRAZIŠ ISUSA, SIGURNO ĆEŠ GA NAĆI

Isus je među nama, iako ga mi svojim tjelesnim očima ne možemo vidjeti. Ali bez obzira na to, možemo ga vidjeti svojim duhovnim očima i osjetiti njegovu prisutnost, blagost i blizinu jer On živi i prebiva u svakomu čovjeku.

Zato nam je potrebno izdići se iznad ovih prolaznih zemaljskih stvari koje nas zarobljavaju nudeći nam svakojake zamamljive ponude samo da bi nam dušu ispunile ispraznošću, negativnošću i razno-raznim ovisnostima te odvojile nas od onih pravih i istinskih vrijednosti.

A kada je duša prazna, u njoj nema Života, nema Isusa.

Stoga svoju dušu uvijek ispunjavaj pozitivnim i lijepim mislima koje ti daju mir! I upravo u tom miru pronaći ćeš Isusa u sebi i u drugima jer Isus je taj mir. A kroz molitvu, svetu misu i primanjem svetih sakramenata bit ćeš u još prisnijem i stalnom prijateljstvu s Njim - svojim Bogom i svojim Spasiteljem.

Hvala ti, Isuse!

BOŽJE DJELOVANJE U NAMA: KADA SE NAJMANJE NADAMO, BOG BLAGO PRILAZI

Puno je toga što mi kao obični i grješni ljudi ne razumijemo i ne shvaćamo te zbog toga upadamo u razne probleme i ovisnosti. No, u trenutcima kada nam se netko u obitelji teško razboli, doživi neku veliku tragediju, tešku prometnu nesreću te kada doživimo gubitak svojih najbližih i najvoljenijih ili se pak osobno razbolimo od neizlječive bolesti te se nađemo u bezizlaznoj situaciji ili tomu slično, tada kao da se *nešto dogodi i pokrene* u nama. Tada postajemo iznutra drukčiji, gledamo i promatramo svijet oko sebe nekim novim očima, razmišljamo na drukčiji način i počinjemo cijeniti i one male stvari koje prije nismo primjećivali. Tek tada zapravo počinjemo razumjeti i shvaćati koliko smo uistinu bogati, ukoliko smo zdravi; ako ujutro možemo sami ustati iz kreveta i sami se poslužiti.

Ono što nam je bilo skriveno, sada je odjednom otkriveno. I to je, zapravo, to Božje djelovanje, ta Božja prisutnost koja nas pokreće i oživljava, obnavlja, ozdravlja i mijenja našu nutrinu! Možemo reći da nam se Bog očituje, otkriva te nam prilazi na skrovit, nečujan i blag način, upravo tada kada se tome najmanje nadamo.

Hvala ti, Isuse!

DANAS SAM SUSREO KRISTOVA VOJNIKA

Danas sam susreo čovjeka. Bijaše to dobar, uistinu veoma dobar i jednostavan, rekli bismo običan čovjek. Na njegovu licu vidjela se duboka patnja i bol koju u svojoj nutrini proživljava. Ali, unatoč svojoj patnji i boli, on je zračio neopisivom vedrinom. Unatoč svojim unutarnjim borbama on ne posustaje, on hrabro korača u nove borbe i u nove pobjede. Danas sam, uistinu, susreo pravog Kristovog vojnika, pravog Kristovog slugu i njegova učenika.

Daj nam, Isuse, što više takvih tvojih sljedbenika koji će te, unatoč svojem križu kojega nose, slijediti do pobjede koja je jedino s tobom ostvariva!

Hvala ti, Isuse!

JEDINO SMRT NE MOŽEMO IZBJEĆI

Smrt je nešto o čemu baš ne volimo pričati. Kao da ne vjerujemo da nas ona čeka i da moramo proći kroz nju, ta nikad se ne zna kad' će doći taj trenutak. Naravno, da bismo svi mi željeli biti zdravi i živjeti dugo na ovoj zemlji, no, smrt nas može zadesiti svakoga trenutka. Možda, već danas, sutra ili za nekoliko dana. Jedino smrt ne možemo izbjeći.

Kada smo zdravi uopće ne razmišljamo o smrti, ali čim nas snađe kakva bolest prvo na što je realno pomisliti je da smo nasmrtni bolesni. Upravo to mi je rekao i moj liječnik opće prakse - da uvijek u situacijama bolesti te kada čekamo nekakve pretrage i nalaze treba biti spreman i na „najgore“, treba biti spreman na najtežu dijagnozu. Dakako, da to nije jednostavno. Pogotovo „to vrijeme čekanja“ što će reći pretrage i nalazi. No, ako smo u Božjoj prisutnosti, onda ćemo uistinu na smrt gledati kao na jedna vrata kroz koja moramo proći.

U jednoj prilici zatekao sam se u bolnici ispred vrata gastroenterologa. U hodniku je sjedila jedna, ne tako stara, gospođa. Bila je na specijalističkom pregledu i otkriven joj je tumor. Saznavši za svoju dijagnozu samo je sjedila, plakala i brisala svoje suzne oči maramicom. Nije jednostavno čuti da ti, možda, ostaje još koji mjesec dana života. No, to je realnost.

Netko oboli, netko strada u prometnoj nesreći, netko umre u snu, netko umre od starosti, netko pogine u ratu, netko se jednostavno „sruši“ na radnom mjestu ili općenito obavljajući svoje svakodnevne dužnosti itd. Uglavnom sve nas čeka smrt.

No, nije li i Isus otišao s ove zemlje na način da je najprije morao umrijeti i proći kroz smrt, a poslije smrti je uskrsnuo na život Vječni kojega je i nama obećao otišavši kod Oca svoga pripremiti nam mjesto.

Stoga, ne bojmo se smrti i prihvatimo ju kao sastavni dio života jer kao što ju je Isus pobijedio pobijedit ćemo je i mi!

Hvala ti, Isuse!

KORIZMA

– NAJPLODONOSNIJE RAZDOBLJE U ŽIVOTU VJERNIKA

Korizmeno vrijeme je vrijeme realnosti i stvarnosti. Korizma je, možemo reći, najljepše i najplodonosnije razdoblje u životu svakoga vjernika jer nas vodi preko križa i smrti k uskrsnuću.

U vremenu korizme nastojimo mijenjati svoje loše životne navike te uroniti u jedan dublji duhovni svijet. Nastojimo, osim samih sebe, osjećati i primjećivati i druge oko nas. A najviše od svega zamjećujemo prolaznost ovoga života. Jureći vlak u kojemu se nalazimo nezaustavljivo i sve žurnije hiti k svojem cilju. I čini se kao da će se svakoga trenutka zaustaviti na posljednjoj postaji na kojoj ćemo morati sići. No, što ćemo sa sobom ponijeti iz toga vlaka? Jesu li to samo trčanja za novcem, karijerom, brige, unutarnji nemir, problemi, svađe, laži, zavist, neopraštanje, život u grijehu, preljubu i razvratnosti? Ili će to pak biti djela milosrđa, ljubav, opraštanje, velikodušnost, blagost i požrtvornost?

Vrijeme korizme daje nam novu priliku za preispitati same sebe i razmisliti o svojem životu. Nikada nije kasno odlučiti se za promjenu, bez obzira bili mladi ili stari. Bog nas sve jednako ljubi i želi da s njim dijelimo sva njegova dobra, da već ovdje na zemlji živimo Kraljevstvo koje nam je donio. No, to možemo postići samo, ako smo spremni odreći se samih sebe, ako svoj život u potpunosti predamo njemu. Nije lako hoditi za Kristom, to je vrlo težak, trnovit, odgovoran i zahtjevan put, a opet tako jednostavan i blagoslovljen. Stoga, budimo hrabri i nepokolebljivi na tom putu te ustrajmo u svemu što god nas bude snašlo! Ta znamo kamo i kome idemo!

Hvala ti, Isuse!

ODLUKA ZA HITNOM PROMJENOM ŽIVOTA

Svi mi, ljudi, prolazimo kroz različite životne faze, odnosno razdoblja onih dobrih i onih manje dobrih trenutaka. No, ako se čovjek nađe u situaciji da živi konstantno u lošim trenutcima, kako materijalnim i zdravstvenim tako i duhovnim, to je alarmirajući znak da mora pod hitno donijeti nekakvu odluku i promijeniti način života, inače će pasti u ponor iz kojega se više neće moći izvući ili će to pak biti jako teško.

No, nije lako i jednostavno donijeti takvu konkretnu odluku jer se milijun pitanja istovremeno vrti u glavi i čini se, možda, nemogućim naći pravi odgovor i rješenje, ali u tom je slučaju najbolje uzeti Gospinu kronicu u svoje ruke i početi ju moliti.

Gospodin će kroz molitvu zasigurno pokazati pravi put za tebe. On će ti prozboriti u tvojoj nutrini i reći ti što ti je najbolje napraviti. Isus će smiriti oluje u tvome životu. Ta, stvoren si da budeš radostan i ispunjen Božjim mirom i njegovim blagoslovom. A sve ono što tvojoj duši ne daje mir, radost, slobodu i nadu nije i ne dolazi od Boga.

Hvala ti, Isuse!

NOVAC – NUŽNO SREDSTVO ZA ŽIVOT

Bez novca se ne može normalno živjeti i funkcionirati. Ako netko kaže da se bez novca može normalno funkcionirati taj vam ne govori istinu. Novac je sredstvo o kojem su ovisni svi ljudi u bilo kojem se staležu, zvanju ili pozivu nalazili. Bez obzira na vjeru, naciju i boju kože, svi ljudi su ovisni o novcu.

Nažalost, sve se svelo i sve se vrti oko tog nesretnog, ali potrebnog nam novca. Ako nemaš novca teško da ćeš uspjeti u životu. Školovanje i studiranje zahtijevaju novac, liječenje zahtijeva novac, putovanja i odlasci na odmor zahtijevaju novac, kao i plaćanje režijskih troškova, troškova hrane, odjeće i obuće, sve zahtijeva novac, neophodan u svakom pogledu dostojanstvene materijalne egzistencije.

Bez novca teško je da će obitelj opstati. Kada supružnici materijalno nisu u mogućnosti prehranjivati sebe i djecu dolazi do međusobnog nerazumijevanja te svakodnevnih svađa i prepirki što ostavlja velike traume na sve članove obitelji te se tada zna dogoditi da dođe i do raspada braka.

Novac, dakako ne pada s neba, potrebno ga je nekako zaraditi i zaslužiti. Zato ne čudi činjenica da mnogobrojne obitelji odlaze iz Hrvatske u druge zemlje svijeta kako bi se mogle prehraniti i dostojno živjeti ovaj zemaljski život darovan nam od Boga. Jer Bog je samo dobro i On želi da budemo i duhovno ispunjeni i materijalno opskrbljeni, a ako jedno od toga nemamo propadamo ma što god nam drukčije drugi rekli. Od duhovnoga živi duh, a od materijalnoga tijelo.

Hvala ti, Isuse!

**RASTIMO U VJERI, RASTIMO U ISUSU
I ISUS ĆE RASTI U NAMA!**

Ako nemamo vjere, nemamo nadu koja nas nosi kroz život.

Vjera je snaga, ona daje smisao svemu što činimo, što planiramo i očekujemo.

Možemo reći, da kada rastemo u vjeri zapravo rastemo u Isusu Kristu, rastemo u pouzdanju u njega da će sve biti dobro.

Kada rastemo u vjeri, Isus raste u nama, i On nas tada daruje obiljem milosti i blagoslova.

Hvala ti, Isuse!

BOŽJA RIJEČ OSVJETLJAVA PUT

Čitanjem i razmatranjem Svetoga pisma - Božje riječi, Gospodin će ti zasigurno progovoriti i osvjetliti put. Njegove riječi prodiru duboko u srce i u njemu siju sjeme koje će uzrasti i donijeti plod, naravno uz uvjet da najprije povjeruješ kako je to uistinu moguće. Možda se to neće dogoditi odmah, ali imaj strpljenja! Svaka Božja riječ zapisana u Svetomu pismu ima smisao, vodi k smislu i daje svemu smisao.

Stoga se čvrsto drži Božjih riječi i primjenjuj ih u svom životu! Bit će ti tada lakše i sigurnije koračati životnom stazom.

Hvala ti Isuse!

ISUS KRIST – JEDINI PRAVI I ISTINSKI PRIJATELJ

Zašto toliko zla ima na ovom svijetu? Na to pitanje je vrlo jednostavno odgovoriti. Zato što su se ljudi odmaknuli od Boga u tolikoj mjeri da je zlo zauzelo mjesto u njima, mjesto koje pripada Bogu. Izvana se može činiti da su ljudi dobri i žele vam dobro, no, nikada se nije dobro previše pouzdati u čovjeka. Doista, Gospodin djeluje preko ljudi svojom susretljivošću i pomaganjem potrebitima, ali u istim tim ljudima nalazi se, osim one dobre, i zla ljudska narav. Teško je danas ostvariti istinski prijateljski kontakt s nekom osobom. Najčešće i kada se takav kontakt ostvari, on ne traje dugo. Na početku kada se upoznajemo s nekom osobom ta osoba nas na prvu može veoma oduševiti, no, kroz određeno vrijeme kada se bolje upoznamo s tom osobom često se zna dogoditi da uvidimo da je onaj prvi dojam bio samo privid. Stoga budite oprezni u svemu! Ne iznosite svoju privatnost svakome! Da biste stekli pravoga prijatelja na kojega se možete istinski osloniti i kojemu se možete od srca povjeriti, potrebno je s njime provoditi jako puno vremena. Ali ni to ne jamči nikakvu sigurnost, naime, često vam upravo oni koje smatrate pravim prijateljima u trenucima kada vam je potrebna njihova pomoć okrenu leđa, a u pomoć vam priskoče ljudi koje niti ne poznajete. No, baš u toj činjenici je odgovor: jedini istinski i pravi prijatelj na kojega se možete u potpunosti osloniti je Isus Krist. I nema toga čovjeka na svijetu kojem možete vjerovati kao što možete vjerovati Isusu Kristu koji je dao svoj život za naše otkupljenje i naše spasenje. Jer čovjek je samo čovjek, a Bog je Bog.

Naša svetost ne ostvaruje se samo našom dobrotom i djelima milosrđa. To isto čine i vjernici i nevjernici. Naša svetost ostvaruje se pokorom, samozatajnim životom, nenametljivošću, samoodricanjem, razumijevanjem drugoga, zahvalnošću, poniznošću, lijepim i kulturnim ponašanjem, putem riječi koje mogu biti i riječi blagog i dobronamjernog opominjanja kako bismo druge doveli na put dobra - na put širenja i ostvarivanja Kraljevstva Kristova na zemlji. A da bismo postali sveti, moramo se prije svega hraniti Kruhom Života. Bez te svete i istinske hrane to nikako nećemo moći postići.

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, TI SI SVE ONO ŠTO TREBAMO!

Isuse, molimo te, budi uz nas! Budi uz nas u sva vremena! Ti si, Isuse, sve ono što trebamo. Tvoja nam ljubav treba, tvoja nam utjeha treba. Želimo čuti tvoje blage riječi, osjetiti tvoje nježne ruke, vidjeti tvoj milosrdni pogled.

Želimo svoj život u potpunosti predati tebi, živjeti za tebe. Želimo biti slobodni od svih napasti i grijeha, živjeti u nadi koju nam samo ti možeš dati.

Isuse, želimo biti slični tebi! I mi poput tebe, želimo drugima iskazivati milosrđe i ljubav. Želimo ljubiti druge, biti im utjeha i nada i ne misliti samo na sebe nego i na trpeće.

Isuse, molimo te za taj neprocjenjivi dar!

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, SAMO U TEBI IMAMO ŽIVOT – MIR I SNAGU

Gospodine, samo u tebi imamo život, samo u tebi imamo mir i snagu. Ti nas jedini istinski ljubiš. Daješ nam sebe za *hranu* - svoje Tijelo i svoju Krv. Blaguješ s nama. Ozdravljaš nas, oslobađaš. Udahnjuješ u nas svoga Duha Svetoga, svoju živu riječ.

Ti si jedini pravi i vjerni prijatelj koji nas nikada ne ostavlja. Daruješ nam iznova novu priliku, novi početak. Želiš da budemo i ostanemo sjedinjeni s tobom zauvijek. Pozivaš nas da budemo nositelji tvoje Radosne vijesti koju si nam donio, tvoga obećanja koje si nam dao.

Pokazuješ nam Put kojim nam je ići. Tvoja nas ljubav nosi u trenucima kada dalje više ne možemo; daje nam neiscrpnu snagu kada posustajemo i mislimo da nećemo izdržati. Ti si ona Nada koja nas drži na ovom životnomu putovanju. Ti si sva naša utjeha i radost.

Sve u životu prolazi, ali ti Gospodine, ti ostaješ uvijek isti - blag i milosrdan.

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, PODAJ MI TAKVU VJERU I SNAGU DA ZAGLEDAN U TEBE NOSIM SVOJ KRIŽ!

Isuse, toliko sam te puta iznevjerio. Toliko sam puta htio odbaciti svoj križ misleći da je on najveći i najteži i kako postoji lakši križ kojeg ću moći nositi s više vjere, pouzdanja i ljubavi. Ali, uvijek kada pomislim na to, shvatim da sam u krivu. Moj križ je samo moj i njega moram prihvatiti, njega zavoljeti, s njim živjeti, s njim se boriti, s njim hrabro koračati i ići naprijed!

Koliko sam samo puta i na svoje bližnje stavljao vlastite križeve svojim prigovaranjem, vrijeđanjem, nestrpljenjem, lakomstvom; svojom lijenošću, srditošću, okrutnošću, uznositošću, proždrljivošću, prijevarom, ljubomorom, sebičnošću, ohološću te nepravедnošću. Žao mi je zbog toga.

Molim te, oprost mi, Isuse, i podaj mi takvu snagu, vjeru te strpljivu i ustrajnu ljubav da, zagledan u tebe, uzdignute glave, nosim svoj križ!
Križ je jedini naš spas i jedina naša nada dolazi po križu!

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, PO KRIŽU TVOME DOLAZI SPASENJE

Isuse, svojim životom pokazao si nam kako ćemo i mi morati proći kroz mnoge životne kušnje, patnje, trpljenja, bolesti, nepravde i razočaranja. Pokazao si nam kako se nositi sa svime. Pokazao si nam kako nositi svoje križeve. Pokazao si kojim putem nam je koračati. I na kraju krajeva, pokazao si nam da ćemo i mi jednoga dana, poput tebe, Isuse, morati napustiti ovo svoje smrtno i prolazno tijelo te ćemo završiti u grobu, ali i da ćemo nakon toga uskrsnuti na život vječni.

Molimo te, Isuse, da spremni dočekamo taj trenutak! Da umremo svakom grijehu, umremo svemu onomu što nas odvaja od tebe, da budemo ljudi nade, ljudi vjere i živimo u ljubavi i praštanju.

Molimo te, Isuse, da hodeći za tobom i tvojim križem budemo hrabri i ustrajni u nošenju svojih križeva jer po križu tvojemu dolazi uskrsnuće i dolazi pobjeda! Po križu tvomu dolazi spasenje. Dolazi Nada. Dolazi Vječnost. Dolaziš Ti!

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, BUDI TI NAŠE SVJETLO I NAŠA NADA!

Isuse, molimo te za snagu koračanja ovozemaljskim životom! Daj nam snagu onda, kada dalje više ne možemo, kad' ostanemo sami, kad' nam sve oduzmu, kada križ postane pretežak, kad' ne znamo kako ni zašto niti kamo! Ti znaš kako je to.

Tvoja patnja, bol i muka se s našim trpljenjima ne mogu niti uspoređivati. Ne daj nam klonuti na našoj kalvariji, na putu prema vječnosti!

Isuse, budi ti naše svjetlo i naša nada! Daj da i mi znamo prepoznati naše bližnje u potrebi i pružiti im „ono malo nade“! Pružiti im riječ utjehe. Razumjeti ih. Pomoći im u njihovoj potrebi. Ne želimo biti samo pasivni promatrači tuđe nevolje. Želimo biti tražitelji načina kako s ljubavlju pomoći bližnjima.

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, DARUJ MI NOVO SRCE!

Isuse, ti znaš koliko sam slab i grješan. Koliko sam te puta i ja osudio svojim grijesima: svojim zlim navikama, opačinama, psovka, lažima, spletkarenjima, svađama, nepromišljenošću, zavidi, ohološću, bludnošću, klevetom, svojim bezumljem, neopraštanjem, ogovaranjem, pijančevanjem, svojom okorjelošću srca, razuzdanim i razvratnim životom.

Ti znaš, Isuse, koliko sam nebrojeno puta i sam pao u beznade, koliko li sam samo puta sudio drugima i osuđivao ih. Molim te, oprosti mi! Daruj mi novo srce! Srce ispunjeno vjerom, nadom i milosrđem. Srce puno razumijevanja. Srce koje će biti sposobno praštati i ljubiti, a ne osuđivati. Srce, koje će biti poput tvojega, blago i ponizno!

Hvala ti, Isuse!

ISUSE, MILOSRĐU TVOME NEMA KRAJA

Isuse, moji te grijesi iz dana u dan ranjavaju.

Ranjavaju tvoje Presveto Srce.

Opet sam te izdao i osudio svojim grješnim životom. Opet sam ti nanio tolike udarce i rane svojim oholim, razuzdanim i zlim ponašanjem. Ali, ti me svejedno i dalje voliš. Ne odustaješ od mene. Još više me ljubiš i sve mi opraštaš. Tvoja ljubav ne poznaje granice. Milosrđu tvome nema kraja. Činiš sve da me spasiš. Isuse, ti jesi Bog koji spašava! Pokazuješ mi kako i za mene još postoji prilika i vrijeme da nešto promijenim u svojem životu. Vraćaš mi nadu i vjeru da mogu biti bolji, nego što sam bio do sada; da mogu biti sličniji tebi i biti slobodan od svakoga grijeha. Daješ mi novu snagu da, nakon svojih padova, ponovno usmjerim pogled prema *nebu* i ustanem.

Hvala ti, Isuse!

**ISUSE, NE DAJ DA ODUSTANEMO OD TEBE,
JEDINE NAŠE NADE I MILOSRDNE LJUBAVI**

„Ne možemo više! Nema izlaza, nema nade!“ Tako se često znaju iz naših usta čuti ove riječi.

Koliko samo puta padnemo u očaj, u strahove, u depresiju, ne vidimo više ništa ispred sebe, već samo mrak i beznadež?

Ali ti, Isuse, ti si dokazao - da se može. Ti si pokazao - kako dalje. Ti si svoj križ još više zagrljio i krenuo naprijed. Ti nisi posustao, nisi izgubio nadu i vjeru da ćeš ispuniti ono što od tebe Otac traži. U potpunosti si se predao u ruke Očeve i pošao dalje putom pouzdane poslušnosti i ponizne ljubavi. Nisi odustao od *neba* koje te čekalo.

Molimo te, Isuse, i nama podaj tu istu vjeru, nadu i ljubav da ustrajemo na svojem putu! Ne daj da odustanemo od tebe, jedine naše nade i milosrdne ljubavi!

Hvala ti, Isuse!

**ISUSE, MOLIMO TE ZA TAKVU NADU
KOJA NIKADA NE PRESTAJE!**

Kada nas osramote i ponize, kada nas iskoriste i odbace, kada nas izrugaju i ismiju, mi znamo da si ti tu, s nama, Isuse.

Ti imaš razumijevanja i suosjećanja. Tebi su to isto učinili, ali si ostao jak, nisi izgubio nadu.

Molimo te za tu jakost, Isuse! Molimo te za takvu nadu koja nikada ne prestaje! Molimo te da ostanemo jaki kada kušnje navale na nas!

Napasti dolaze sa svih strana. Uzimaju od nas sve ono što se može uzeti, i dostojanstvo i moral.

Isuse, podaj nam milost da znamo u svemu sačuvati svoje duše, da ostanemo obavijeni nadom, istinom i ljubavlju s kojom si ti uvijek s nama i pomažeš nam!

Hvala ti, Isuse!

SAMO ISUS DAJE ONAJ PRAVI I ISTINSKI MIR

Ako imaš mir u sebi, imaš sve.

A upravo taj pravi i istinski mir dolazi od Isusa.

Isus je sišao na ovu zemlju da nam donese svoj mir. To nije mir koji nam nudi i daje ovaj svijet.

Isus je došao među nas da nam pokaže put spasenja te da nas, kada dođe za to čas, odvede u svoje Kraljevstvo nebesko u kojem nam je pripremio mjesto i vječne stanove.

Stoga, pouzdaj se u Isusa i u njegove riječi koje donose nadu, učvršćuju vjeru, ispunjaju srce mirom i vode u vječnost!

Hvala ti, Isuse!

SVE TI MOGU ODUZETI, JEDINO BOGA NE MOGU

Svi smo mi ljudi stvoreni na sliku Božju i njegova smo ljubljena djeca, a on je naš dobri Otac. Sve nas jednako voli, nikoga više i nikoga manje.

Toliko nas ljubi da nam je dao slobodnu volju te nas na ništa ne prisiljava. Na nama je što ćemo izabrati, dobro ili zlo. No, mnogi se, na žalost, opredjeljuju za zlo koje se sve više širi svijetom. Stoga, nemoj ni pod koju cijenu dopustiti da zlo zavlada tobom i tvojim duhom! Sve ostalo što imaš i što posjeduješ mogu ti uzeti, ali jedino ti dušu ne mogu uzeti. Ne mogu ti oduzeti Boga koji prebiva u tebi i koji je razlog toga što postojiš.

Hvala ti, Isuse!

SVEĆENIČKA SLUŽBA JE NAJLJEPŠI, NAJUZVIŠENIJI I NAJKORISNIJI POZIV ZA ČOVJEČANSTVO

Svećenik je čovjek kao i svi drugi ljudi, možemo reći, običan smrtnik i grješnik. No, on ima svoju službu, odnosno svoj životni poziv – biti Kristov predstavnik na zemlji. On je donio konkretnu odluku, ostavio sve za sobom i krenuo doslovce slijediti Isusa.

A što ima ljepšeg, uzvišenijeg i korisnijeg od služenja Isusu Kristu, služenja ljudima?

Isus je pozvao svećenike u svoju službu da naviještaju Radosnu vijest spasenja, krste i otpuštaju grijeh. Ono što oni čine, čine u Ime Isusovo jer je Isus tako rekao. Stoga svećenika moramo, osim kao običnog čovjeka, promatrati i kao Kristova poslanika na zemlji.

Hvala ti, Gospodine, za sve svećenike po kojima nam dijeliš svete sakramente i naviještaš svoju riječ – riječ Života vječnoga.

POTREBNO JE ZNATI ISPRAVNO ŽIVJETI SVOJU DUHOVNOST

Kako bismo znali ispravno živjeti svoju duhovnost, trebamo se najprije držati svete mise, svetih sakramenata, svoje župne zajednice i Katekizma Katoličke Crkve. Svi ostali duhovni sadržaji poput raznih molitvenih zajednica, hodočašća, duhovnih seminara i vježbi, čitanja duhovnih knjiga... jesu nadogradnja, dopuna svetoj misi i svetim sakramentima. Često se zna dogoditi da pojedine osobe previše „polete“ u svojoj duhovnosti pogotovo, ako nemaju pratnju katoličkog svećenika. No, bitno je na vrijeme ponovno se spustiti na zemlju.

Stoga je potrebno zdravo razvijati i živjeti svoju duhovnost kako ne bi ostali „lebdjeti samo u visinama“. Ukoliko se na vrijeme ne spustimo na zemlju, upadamo u stanja u kojima prevladavaju emocije i vlastita ranjenost, a ne duhovnost i naš razum; te bivamo iznutra razdijeljeni što također može utjecati i na naše psihičko stanje. U takvom stanju možemo razviti tzv. „duhovnu oholost“ i izdići se iznad drugih, misleći da smo jedino mi pronašli onaj pravi put i kako ispravno živimo. To je vrlo opasno, pogotovo, ako smo katolici te u svoju vjeru unosimo i duhovnost drugih vjera. Možemo reći da se tada dovodimo u stanje u kojemu više ne znamo raspoznati što je dobro, a što nije.

Zdravu duhovnost možemo postići jedino skromnim, poniznim, samozatajnim duhovnim životom, poštujući red i crkvenu hijerarhiju i ne hvaleći se pri tome pred drugima koliko smo krunica na dan izmolili, koliko često idemo na svetu misu, na sakrament pomirenja, kome smo sve tijekom života pomogli i pomažemo itd. To sve, dakako, možemo i trebamo činiti, ali to ne mora nitko znati. Budimo, Kristovi učenici koji neće biti iznad Učitelja!

Hvala ti, Isuse!

NAJUČESTALIJI PODSJETNIK PROLAZNOSTI ŽIVOTA NA ZEMLJI JEST KRIŽ

Prolazeći cestama, izvan naseljenih mjesta i u naseljima (selima i gradovima), možemo uočiti kako se pokraj cesta nalaze podignuti mnogobrojni križevi, tzv. krajputaši.

Križevi su, također, vidljiv znak i na vrhovima zvonika katedrala, crkava, u svetištima, na grobljima, stratištima, kao i unutar samih crkvenih prostora, ali isto tako i u našim domovima, kućama, stanovima, bolničkim sobama i drugim mnogobrojnim ustanovama, pogotovo ondje gdje se nalaze umirući. Možemo reći da svi ti križevi nisu baš na tim mjestima postavljeni sasvim slučajno. Oni predstavljaju i imaju veliko značenje, a to je da nas usmjere i vrate k Bogu. Pogled na križ i na raspetoga Krista stalni je podsjetnik na prolaznost ovozemaljskoga života, a ujedno i na patnju koja nas u bilo kojemu trenutku može zadesiti. Križ je jedini put koji vodi do Krista jer je upravo tim putem prošao i on sam. Ostali putovi i putevi zasigurno ne vode k Njemu.

Hvala ti, Isuse!

ODRŽAVATI KONTAKT S BOGOM, NAŠA JE SVAKODNEVNA ZADAĆA

Već jutrom kad se probudimo prvo što nam je potrebno učiniti jest uspostaviti kontakt s Gospodinom. Na taj način ćemo ući u prijateljski odnos s njim i dan će nam biti ispunjen Božjim prisustvom. On će nas voditi i biti uz nas kroz određene situacije koje će nam se događati tijekom dana. Stoga je najbitnije dan započeti s molitvom i zahvaljivanjem.

Isto tako, tijekom dana bilo bi dobro na kratko nešto izmoliti, barem one najkraće molitve, jer ćemo tako uvijek biti svjesni da je Bog s nama i u nama, ma što god da nam se dogodi. Ako propuštamo uspostavljanje kontakta s Bogom, tada se, možemo reći, nesvjesno, malo po malo, udaljavamo od njega i počinje nas sve više zahvaćati duh i mentalitet ovoga svijeta koji želi da se u potpunosti odvojimo od Boga te nam sprječava i blokira povratak k njemu na sve moguće načine.

Stoga, održavanje kontakta i povezanosti s Bogom mora biti naša svakodnevna zadaća jer ćemo samo na takav način moći duhovno opstati u ovom svijetu. A ako duh zamre u nama, tonemo sve više i više te kasnije sve teže i teže pronalazimo pravi put.

Dan svakako treba i završiti s molitvom prije, no što pođemo na počinak. Ako je Gospodin bio s nama i vodio nas kroz sve što nam se događalo kroz dan, davao nam mudrost i razboritost u vršenju naših obveza, omogućio nam da si možemo zaslužiti za hranu, susretati druge ljude, komunicirati s njima i drugo, potrebno mu je na kraju dana i zahvaliti na svemu tome, dobromu i manje dobrom.

Hvala ti, Isuse!

ČEŽNJA ZA BOGOM I VJEČNOM DOMOVINOM

Čežnja za Bogom i vječnom domovinom trebala bi uvijek gorjeti u našim srcima. Ukoliko nemamo u sebi tu čežnju, zarobljeni smo samo ovozemaljskim čežnjama za materijalnim i prolaznim stvarima te živeći u tim ispraznostima možemo potratiti svoj život.

Možemo proživjeti ovaj život, a da nikada ne osjetimo onu pravu i istinsku radost te mir što nam ih daruje Gospodin.

Upravo u toj čežnji za Bogom, nalazi se put k njemu. Čovjek koji čezne za vječnom domovinom ne boji se smrti, bolesti, patnje i starenja jer zna da je tamo, u njoj, ono pravo i najljepše neprolazno carstvo – carstvo Kristovo.

Hvala ti, Isuse!

„Tijelo je moje za život svijeta.
Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju,
ima život vječni;
i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.“
(Iv 6)

III. AUTOROVA PROMIŠLJANJA I MOLITVE

U dubini svoga srca osjećam kako je od svih vjera na svijetu najsavršenija katolička vjera.

Istinski katolik stoji s objema nogama čvrsto na zemlji.

U svemu što činimo, trebamo biti ponizni i skroviti.

Teško je biti i ostati čovjek u današnjem svijetu u kojem vladaju sile Zloga.

Ovaj svijet užurbanosti, buke, stresa i digitalizacije razara duh, dušu i tijelo.

Samo u svetoj pričesti izvor je prave i istinske sreće.

Što će ti sva blaga ovoga svijeta, ako nemaš Krista u sebi.

Duh Sveti koji prebiva u tebi daje ti snagu za životne borbe.

Kroz molitvu se učimo kako biti boljima, nego smo bili do sada.

Iskrena i skrušena molitva daje duši unutarnji mir i osvjetljava vidike.

U sakramentu pomirenja sam Isus nas oslobađa od grijeha.

Blagovanje svete pričesti obnavlja svaku stanicu našeg ovozemaljskog tijela.

Sveta pričest daje snagu i izdržljivost u najvećim patnjama i mukama.

Bolest čovjeka pročišćava i vodi k Bogu.

U Božjoj se blizini osjećamo sigurnije, odlučnije i radosnije.

Kada se pred drugima hvalim da sam našao pravi put do Gospodina tada sam, zapravo, najjudaljeniji od njega.

Biti poslušan svojim nadređenima često zna biti veoma teško. To učenje poniznosti neka ti bude na tvoju unutarnju izgradnju.

Čineći dobra djela i pomažući drugim ljudima u njihovim nevoljama, nadomještamo Krista na zemlji.

Pomoći čovjeku u potrebi, ako smo u mogućnosti, naša je kršćanska dužnost.

Savjest nam ne da mira, ako živimo u grijehu.

Ništa nije vrijednije na ovom svijetu od širenja i naviještanja Kraljevstva Božjeg među ljudima.

Ako samo jednoga čovjeka približimo k Bogu, učinili smo neopisivu radost za cijelo Nebo.

Čitanjem života mnogih svetaca i mi možemo puno toga od njih naučiti i primijeniti na sebi.

Trebamo se uvijek boriti za istinu i pravdu! Istina oslobađa!

Svakim našim padom pokazujemo da smo samo grješni i slabi ljudi.

Isus nam govori da je došao na zemlju radi grješnika, a ne radi pravednika. Dobro razmisli na čijoj si ti strani! Na strani grješnika ili pravednika?

Trebamo se svim silama boriti protiv onoga što nas odvaja i udaljuje od Boga!

Isuse, bez tebe i tvoga Duha Svetoga bio bih mrtav čovjek.

Razmatranjem Božje riječi uranjamo u samoga Boga.

Ako smo svjesni svojih slabosti i grijeha, na pravome smo putu prema Kristu.

Predati svoj život u ruke Gospodnje najljepši je poklon za njega.

Primanje svetih sakramenata jača i oživljuje sve ono što je slabo i zamrlo u nama.

Sloboda koju ti Gospodin daje nema cijenu.

Kad čovjek jednom susretne Isusa Krista u svojem životu, više nikada neće biti isti; postat će novi čovjek – čovjek vjere, nade i pouzdanja.

Praznine koje su u nama, a koje ne može ispuniti ništa od ovoga svijeta, nikakvi užitelji i zabave, može ispuniti jedino Isus Krist.

Kada se susretneš s križem na svom životnom putu, čvrsto ga zagrlj i sjeti se da je isto to učinio i Isus kada je nosio svoj križ i padao pod njegovim teretom, dok je koračao na svom križnom putu prema Kalvariji.

U živoj Crkvi čovjek osjeća pripadnost vjerskoj zajednici i zajedništvo s Bogom.

Križ čovjeku može biti na blagoslov, a može biti i na prokletstvo. Nosiš li ga s ljubavlju, jaram će tvoj biti sladak i breme tvoje lako.

Donositi dobre odluke u životu možemo samo uz Kristovu pomoć.

Svi oni putovi koji ne vode k Kristu vode u propast.

Često Bog dopušta da skrenemo s pravoga puta kako bi se ponovno vratili u njegov zagrljaj i osjetili koliko nas voli.

Mi, ljudi smo nesavršeni i zbog toga nebrojeno puta padamo u grijeh, ali to ne znači da moramo u grijehu i ostati, već da ćemo iz počinjenog grijeha nešto naučiti, pokajati se za učinjeno zlo i tražiti od Boga oprostjenje za to, te usmjeriti pogled prema Nebu i krenuti naprijed.

Kada se čovjek nalazi u bilo kakvoj opasnosti i neizvjesnosti tada zaziva samo Božju pomoć.

Sve ti mogu oduzeti, jedino Boga ne mogu.

Isus dolazi u ponizno, čisto i jednostavno srce. Stoga, pripremi svoje srce da ga možeš dostojno primiti.

Samo nas Bog može učiniti boljim ljudima - ljudima vjere, nade, praštanja i ljubavi.

Ništa od ovoga svijeta ne može te usrećiti, osim spoznaje da je Isus Krist jedina prava sreća i radost – da je on tvoja Istina, tvoj Put i tvoj Život.

Sudjelujući svakodnevno na svetoj misi, zapravo, živimo život samoga Krista.

Sve u životu prolazi, jedino Bog ostaje uvijek isti – vjeran, blag i milosrdan.

Svi ćemo mi jednoga dana pred lice Božje, ali nemojmo se bojati zbog toga, nego radujmo se tom susretu s našim Spasiteljem i našim Učiteljem – našim Bogom!

Najljepše poslanje koje čovjek može imati je biti i zvati se hodočasnik; svojim hodom kroz život radosno koračati prema Bogu, vršeći savjesno svoje svakodnevne dužnosti i obveze, zahvaljivati mu na svemu i na taj ga način častiti i slaviti.

Isus u svetoj pričesti isti je onaj Isus za kojega čitamo u Evanđelju da ozdravlja od razno-raznih neizlječivih bolesti, oslobađa od zlih i nečistih duhova, oživljava mrtve, pretvara vodu u vino, daje nam se za hranu te čini mnogobrojna čuda.

Vjeruj u Isusa, pouzdaj se u njega i raduj se životu!

Nekomu je čitav život, mogli bismo reći lijep i ugodan bez nekih velikih poteškoća i nevolja, a drugomu je opet čitav život Veliki petak. Ali, vjerujte, bez Velikog petka nema ni uskrsnuća! Isus je i sam ponio svoj križ, podnosio strašne muke i bolove, bio raspet na križu, umro na njemu i na kraju uskrsnuo na život vječni. Tako nam je pokazao da se samo preko križa dolazi u vječnost.

Promatrajući ovaj svijet oko sebe uvidio sam kako ljudi trče jureći za nekim svojim interesima, za karijerom, napredovanjima, novcem, skupim autima, velikim kućama, apartmanima, a tako malo nam je potrebno da budemo sretni.

U jednom trenutku sve mi se čini kristalno jasno, a onda opet u drugom trenutku više nemam te jasnoće. Ne znam zašto je to tako. Bože, ojačaj moju vjeru!

Život jako brzo prođe i često ga potratimo tražeći utjehu u: nevažnim stvarima, razuzdanim zabavama, pretjeranom gledanju televizijskih programa, dugotrajnim telefonskim razgovorima, ogovaranjima i prigovaranjima, pri tome gubeći onaj najdragocjeniji biser – samoga Krista.

Svaki dan ti je darovan od Boga, stoga ga uvijek započni s molitvom i zahvalom! Živi ga u molitvi i zahvali! I završi dan s molitvom i zahvalom! To je najbolji recept koji, uistinu, djeluje.

Raspeti Krist dao mi je spoznati bolnost ljudskih rana. Dao mi je spoznati kolikim ranjenim dušama je potrebna naša pomoć i ruka smilovanja.

Svaki čovjek nosi unutar sebe nekakvu ranu ili neki ožiljak na duši koji mu je ostao od te rane. Ali, teško je to javno priznati. Ne može nitko izmaći svim tim strijelama i strjelicama koje svakoga trena lete prema svima nama. Jedna će zasigurno i tebe pogoditi. No, nemoj se zbog toga predati! Podigni glavu gore, borče Kristov!

Niti jedan čovjek na kugli zemaljskoj nije imun na grijeh. I samo jedan maleni i neznatan virus može pokoriti čitavo čovječanstvo. Pa tako i grijeh, ako ga se ne liječi.

Isusa svakodnevno ranjavamo grijesima i zadajemo mu pri tom neopisive boli, a on nam, unatoč tome, svojim ranama daje blagoslov.

Ranjen sam, Isuse! Boli me, jako! Ali, ne mogu ni zamisliti koliko je samo tebe boljelo, dok su te pribijali na križ da bi mene spasio.

Osjetio sam na svojoj koži strahote i grozote rata: granatiranja, pucanja, neizvjesnost, siromaštvo, život u progonstvu, gubitak svojih najbližih, povratak u svoj rodni grad - na pepeo i zgarište, ali zahvaljujući svemu tomu, spoznao sam Krista.

Naši grijesi i naša nesavršenost put su k Isusu.

Križ znači moći oprostiti svima koji su te na neki način povrijedili. Pa čak i onima koji su ubijali tvoje najmilije i nanijeli im bilo kakvo zlo. Jedino je to put koji vodi k Bogu. Drugoga puta nema.

Čudno je to kako te ratna vremena i progonstvo promijene. Ali, u pozitivnom smislu. Duhovno si potpuno novi čovjek.

U vrijeme progonstva kada nismo imali ništa, bili smo naj sretniji. Ništa nam nije nedostajalo. Ljudi su nam pomagali i dijelili s nama i tugu i bol. To vrijeme je bilo vrijeme Božje milosti za nas jer smo tada na poseban način osjećali blizinu i ljubav Božju - ljubav koju nam je Bog iskazao i očitovao kroz mnoge dobre ljude.

Nikada neću zaboraviti prizore vukovarskih ruševina. Da nije bilo njih, ne bih nikada imao prilike uživo osjetiti grozotu tih prizora. To je, uistinu, bilo i uvijek će biti u moju korist jer lakše mogu razumjeti ljude koji ostanu bez krova nad glavom.

Bože, molim te da po iskustvu rata koje sam proživio u Vukovaru a potom života u progonstvu po razno-raznim gradovima i smještajima mogu uvijek svjedočiti o tvojoj ljubavi i milosrđu kojim si me tada pohodio. Posebno te molim, Bože, podaj mi snagu da mogu kao bližnje svoje prihvatiti i ljubiti one koji su činili zločine u Vukovaru i od grada načinili zgarište!

Bog nas toliko ljubi da nam je dao slobodnu volju. Na nama je što ćemo izabrati: dobro ili zlo.

Teško je pronaći pravoga prijatelja kojemu se možeš u potpunosti povjeriti, koji će te saslušati, koji će te razumjeti. Isusu predaj sve svoje boli, poteškoće i patnje! On će te jedini u cijelosti razumjeti.

U čovjeku koji pati u strašnim bolovima, vidim rassetoga Krista.

Današnji suvremeni i ubrzani način života ne dopušta čovjeku osjetiti Božju prisutnost u sebi i u drugima.

Uvidiš li da ti se život ne kreće u pravom smjeru, žurno nešto učini da to promijeniš, inače ćeš se izgubiti u beskrajnom lutanju bez cilja!

Nije lako biti i ostati Božji, kada sa svih strana prijete zamamnost i lažni sjaj ovoga svijeta.

Spasi svoju dušu i mnoge duše oko sebe, dok još ima vremena jer čas Kristova drugoga dolaska je pred vratima!

U prirodi, njenim ljepotama, čistom i svježem zraku, blagom povjetarcu, mirisu cvijeća, u šetnji zelenim livadama i šumama, u žuboru potoka, cvrkutu ptica, pogledu na bijele vrhunce planina, osjećam kako nam kroz sve te divote koje je Bog stvorio, On sam progovara.

Dok te promatram, Kriste, u bijeloj hostiji svi problemi koji me muče gube svoju snagu i težinu. Nije da nestaju, ali više nisu na prvome mjestu jer na prvo mjesto dolaziš ti.

Ima li ičeg ljepšeg od zagledanosti u malu bijelu hostijicu – Isusa Krista od kojega dolaze sve milosti?

I kada te svi ostave i zaborave, jedino te Isus nikada ostaviti i zaboraviti neće.

Blago čovjeku koji spozna kolika je vrijednost jedne svete mise.

Smisao života nije oženiti se, postati svećenik, redovnik, redovnica, imati kuću, auto, dijete, završiti visoke škole, biti umjetnik, napisati brojne knjige i doktorate. Naravno da je sve to dobro, no, smisao života je upoznati Isusa Krista i u skladu s njegovim naukom živjeti.

Nikada nije kasno vratiti se na izvor Božje ljubavi iz kojega si potekao.

Čovjeka ne čine titule, doktorati, znanstveni članci, nadahnuti govori, nego ono što nosi u svojem srcu: ljubav, dobrotu, milosrđe, lijepe i pozitivne misli.

Samo molitva, praštanje, uzajamna potpora, razumijevanje i razgovor u obitelji mogu obitelj zadržati zajedno, u suprotnom se sve raspada.

Budi umjeren u jelu i piću i nemoj zapostaviti fizičku aktivnost koja je jako značajna, kako za duh tako i za tijelo! Neka te Duh Sveti u tome vodi!

Misleći o tome kako ovaj zemaljski život brzo prolazi, želio bih sve svoje snage usmjeriti na slavu Božju i proširenje njegova Kraljevstva na zemlji.

Nitko na ovoj zemlji nije savršen pa čak ni onaj koji sebe smatra savršenijim od samoga Boga.

Služiti jedino Bogu koji nam dolazi u susret u svemu što je stvorio, prava je čast i milost.

Padoh opet, Gospodine, Bože moj! Podigni me iz ove kaljuže, iz ovog blata i baruštine što me zaprlja i guši!

Vedrina lica tvoga, Isuse, neka sja i s moga lica!

Moj je život, Gospodine, u tvojim rukama!

Sve što činim, Isuse, daj da činim samo na veću slavu tvoju!

Bože moj, radostan sam kada znam da si me stvorio upravo ovakvog grješnog kakav jesam! To mi je znak da se nastojim odupirati svojim slabostima, popravljati se i da nikada od toga ne posustanem.

Prepoznati pravi put u svom životu i donositi razumne, mudre i razborite odluke, jako je teško. Gotovo nemoguće. Ali, upravo tada kada se nađem na raskrižju i skrenem s pravoga puta, dolaziš mi ti u susret. Hvala ti, Isuse!

Toliki propisi, toliki zakoni, odluke i pravilnici. Pa čak i ako se ravnam po svemu tome, što mi to vrijedi, ako nisam čovjek? Ako mi je srce kameno. Ako u svom srcu nemam milosrđa, ljubavi i razumijevanja za drugog čovjeka, a posebice za potrebitoga u nevolji.

Radostan sam kada mogu nekom od srca pomoći. Ali bude mi žao kada me taj netko kome sam pomogao, nakon određenog vremena kad se susretnemo u nekoj prigodi niti ne primijeti, ne pozdravi i svjesno okrene glavu od mene. Osjećaj te gorčine stavljam pod tvoj križ, Isuse!

Sve ima svoj smisao ako nam je Bog na prvomu mjestu.

Uglavnom se današnji način života sveo na materijalno. Što više nekretnina posjedujemo i što više novca imamo, osjećamo se smirenijima i sigurnijima. Što je s onima koji nemaju ni za komadić kruha?

Osmijeh liječi. Zato što češće koristi taj Božji dar!

Ljudi te cijene i pozdravljaju samo kad si na nekim velikim i uglednim pozicijama, a kad' jednom odeš s te pozicije više te i ne poznaju. Sva sreća da postoji Bog koji ne gleda na takav način.

Budi umjeren u svemu! U jelu, piću, u poslu pa čak i u duhovnosti. Sve u čemu pretjeruješ kad-tad će izići na vidjelo.

Čuvaj svoje zdravlje koje ti je darovano od Boga!

Isuse moj, smiluj mi se! Jer uvijek, nakon što odlučim biti bolji, ponovno upadnem u ponor grijeha.

Nije li ljudska nesavršenost križ kojega moramo nositi?

Kad se dijete rodi, u istom trenutku korak je do Vječnosti jer je vrijeme između života i smrti u Božjim rukama. Danas jesi na ovoj zemlji, a sutra te više nema. Ovaj život je tako kratak i prolazan.

Zašto tolike mržnje, zavisti, oholosti, klevete, svađe, pohlepe; toliko laži, podmetanja, ogovaranja, prijevara, preljubništava, bludništava, proklinjanja, psovki, spletkarenja među ljudima? Zar ne bismo ovo malo života na zemlji, kojega nam je Gospodin darovao, trebali iskoristiti na korist i dobro bližnjega svoga i za svoje vječno spasenje?

Nije li Bog stvorio čovjeka da se kroz čovjeka i čovjekov život proslavi?

Kroz sakrament svete ispovijedi Gospodin skida s naše duše terete koji nas pritišću, okove kojima smo vezani i ovisnosti koje nas zarobljavaju.

Nakon sakramenta svete ispovijedi osjećamo radost u srcu jer smo se ponovno vratili u Očev dom i njegov zagrljaj.

Isus djeluje u nutrini svakoga čovjeka koji mu otvori svoje srce.

Kad bi ljudi bili bez grijeha, Bog nikada ne bi poslao svoga Sina na zemlju.

Tako je lako upasti u grijeh, a zašto je tako teško iz njega izići?

Od istine se ne može pobjeći. Ona je u nama i gdje god da odemo istina ide i živi s nama.

U trenutku bolesti idite k liječniku! Isus je liječnike postavio kao svoje suradnike na zemlji da preko njih liječi i ozdravlja.

Svatko tko obavlja bilo koju vrstu dužnosti ili posla mora to obavljati u skladu sa svojom stručnošću, savješću i moralnošću jer je samo tako u službi Božjoj na zemlji.

Vedrina iz tvojih očiju i blagi osmijeh na tvome licu, odsjaj je Kristov darovan drugim ljudima.

Gospodine, ne daj da me svakodnevice ovoga života uvede u očaj i beznade! Molim te, da u svakome danu i u najmanjim stvarima pronalazim Tebe koji svemu daješ smisao!

Ako nisi sretan poslom kojega obavljaš, iako si završio i uložio veliki dio svoga života da završiš određeni fakultet, stekneš određeno zanimanje, uvijek možeš to promijeniti. Odluka je na tebi. Bog želi da budeš sretan i da se u potpunosti ostvariš u onome što te čini sretnim. Stoga žurno kreni u novi početak!

Kada bi sve na ovoj zemlji bilo po pravu i pravdi te kada bismo sve već unaprijed znali i predvidjeli, tada nam vjera ne bi ni bila potrebna.

Život je dar od Boga. Iskoristi taj dragocjeni dar na najbolji mogući način! Daruj sebe drugima jer ćeš tako drugima donijeti Krista!

Sve ono što nije dobro, nije od Boga jer Bog je samo dobro.

Uzvisujući sami sebe pred drugim ljudima primili smo svoju plaću kako nam Isus govori u Evanđelju. Budimo ponizni i čuvajmo se oholosti!

Isusov pogled – pogled je koji otapa led sa srca, rastjeruje magle i prašinu s naših očiju, zrači neopisivim sjajem i blagošću te donosi mir u dušu.

Kad se nađeš u bezizlaznoj situaciji i ne znaš kamo i kako dalje, tad sklopi ruke, zatvori oči i reci: „Isuse, misli ti!“

Isusova Presveta Krv čisti nas od svih naših nečistoća - grijeha, zlih navika i opačina koje onečišćuju našu nutrinu.

Isuse, neka po tvom Presvetom Srcu i moje srce postane poput tvoga - blago, krotko i ponizno!

Ništa u životu nije važnije od blagovanja živoga Krista pod prilikama kruha i vina – njegovog Presvetog Tijela i njegove Prečiste Krvi.

Sve što posjeduješ i sve što jesi, darovano ti je od Boga. Bez njega ne možeš ništa. Ne bi se ni rodio, ne bi ništa posjedovao i ne bi ništa postigao.

Novac ne pada sam s neba. Moraš ga zaraditi! Ispite ne možeš položiti, ako ne naučiš gradivo. Gospodin ti je dao ruke i noge, te razum i pamet da stekneš određeno zanimanje i zaslužiš si za svoj kruh svagdanji.

Trenutke vječnosti možemo osjetiti već na zemlji.

Izgubiš li Isusa iz svog života, izgubio si sve.

Bog te toliko ljubi da te uvijek prima s radošću u svoj zagrljaj. Dovoljno je samo da ga zazoveš i on već hita k tebi raširenih ruku.

Nikada nemoj gubiti vjeru i nadu! To je ono što nam je Isus donio svojim dolaskom na zemlju.

Kristova krv je istinsko piće koje ti daje novi krvotok.

Slušajući savjete drugih ljudi, iako ti žele dobro, mogu te zavarati i obmanuti te tako možeš skrenuti na krivi put. Ali, slušajući nutrinu svoga srca u kojemu prebiva sam Bog, bit ćeš uvijek na putu koji je najbolji za tebe.

Isus nam je svojim skrovitim životom u Nazaretu, zatim svojim javnim djelovanjem i poučavanjem, te naposljetku križnim putem, smrću i uskrsnućem pokazao put k Vječnosti.

Od grijeha ne možemo pobjeći, slabi smo ljudi. Ali, protiv njega se možemo i moramo boriti svim svojim snagama i silama. Isus nas je naučio kako to činiti. Dao nam je sakramente svete ispovijedi i svete pričesti s kojima možemo nadvladati i pobijediti svako zlo i svaki grijeh.

Budi uvijek onakav kakav uistinu i jesi! Ukoliko glumiš i pretvaraš se u nešto što nisi, ljudi će to brzo prepoznati. Ono što govoriš i propovijedaš, tako i živi! I bit ćeš dragocjen u Božjim očima.

Ne možeš svima pomoći, ali nemoj zato nikome ni odmoći! Potrebitome je ponekad dovoljno reći samo jednu blagu i utješnu riječ koja će mu značiti više od bilo čega drugoga.

Trčeći za zemaljskim stvarima i dobrima ovoga svijeta, opterećen brigama i problemima, pazi da usput ne izgubiš sebe i Krista koji je u tebi!

Ako Bogu dopustiš da djeluje u tebi, doživjet ćeš upravo ono što je Isus obećao onima koji ga ljube – vidjet ćeš ono što još nijedno ljudsko oko vidjelo nije, čuti ono što još nijedno ljudsko uho čulo nije i osjetiti ono što još u ni jedno ljudsko srce ušlo nije!

Koliko god sve izgledalo kaotično i loše, Bog na kraju sve izvodi na dobro.

Na ovoj smo zemlji samo gosti na proputovanju, možemo reći podstanari. Nije ništa naše. Sve nam je samo dano na korištenje i na upravljanje. Naši pravi stanovi čekaju nas u domu Oca nebeskog u kojemu je Isus svakome od nas pripremio mjesto.

Isus ti dolazi svaki dan u susret. Prepoznaješ li to?

Što si bliži Bogu bolje uočavaš svoje grijeha.

Treba biti ponizan, razuman, razborit i mudar u svemu pa tako i u duhovnosti.

O, Bože, kolike li radosti u meni kada znam da me takvoga bijednoga voliš i ne odbacuješ!

Svojim životom budimo na blagoslov svim ljudima!

Previše sam žurio u životu tražeći smisao života i misleći kako ću negdje zakasnuti. Ali susrevši Isusa Krista, spoznao sam da nigdje više ne moram žuriti i da više nigdje neću zakasnuti jer sam pronašao upravo njega za kojim sam u toj žurbi čeznuo.

Isusa najviše osjećam kroz trpljenje, patnju i bol. Tada je najviše prisutan u meni.

Isus daje smisao svakoj životnoj situaciji u kojoj se nalaziš.

Isus je moj najvjerniji prijatelj i učitelj. Moj Gospodin!

Isus mi daje vjeru i snagu da izdržim kada je najteže, kada pomislim da ništa nema smisla.

Samo kroz proživljeno iskustvo bolesti, rata, patnje i slične situacije možemo istinski govoriti o tome. Sve ostalo je samo puka teorija.

Jedino Isus može ispuniti sve čežnje te zaliječiti sve rane i boli moga srca.

Bože, koliko sam te puta iznevjerio, a ti mi opet daruješ radost i slobodu.

Tek kada sam izgubio sve, dobio sam ono najviše – ljubav i blizinu Božju.

Bjelina i čistoća snijega uvijek me razvesele. Kao da Gospodin šalje svoj bijeli ogrtač na zemlju i odijeva je svojom čistoćom, blagošću i ljepotom. Pokazuje nam bijele haljine u koje ćemo jednoga dana u Vječnosti svi biti odjeveni i stajati pred njim s palmama u rukama dajući mu neprestance slavu, čast i hvalu!

Kada pomislim na ovaj jureći životni vlak i kako će sve ovo zemaljsko brzo proći, sve moje želje gube smisao. Pred očima vidim samo Krista.

Klanjajući se Isusu u Presvetom oltarskom Sakramentu vrijeme kao da stane. Buka koja je u mislima nestaje. Nemir iščezava. Rastresenost se smiruje. I na kraju ostaje samo Isus preda mnom, vječan i uvijek isti.

Zašto ljudi čeznu za velikim titulama, višim položajem i boljim ugledom u društvu, napredovanjem u poslovnoj karijeri? Nije li to zato da se osjećaju više cijenjenima, vrjednijima, zaštićenijima i boljima od drugih? Ili misle da će im život biti lakši ako time žele postići veću materijalnu sigurnost? Zar nismo svi jednaki u Božjim očima?

Kada Isus dodirne tvoje srce daje ti nove duhovne oči kojima želi privoditi k sebi i ostale duše i srca.

Gospodine, tvoje riječi život vraćaju. Daju nadu. Podaj mi dar blagoga i milosrdnoga govora da znadem druge utješiti upravo onako kako si i ti to činio!

Gospodine, zar nije naša misija na zemlji da budemo tvoji apostoli i da gdje god se nalazili pronosimo tvoje riječi - riječi života vječnoga!?

Moliti za čovjeka u potrebi, najmanje je što možeš učiniti.

Isuse, dovoljna je samo jedna tvoja riječ da mi vrati nadu, vjeru, pouzdanje i ražari plam Duha Svetoga u meni.

Samo mukotrpnim i predanim radom možeš postići željeni cilj. S vjerom i pouzdanjem u Božju pomoć to ćeš i ostvariti.

O, Vječnosti, kada ćeš doći po mene i otkriti mi se u svem svojem sjaju, punini i ljepoti?

Nije me strah smrti kada znam da nakon smrti dolazi uskrsnuće. Dolazi Vječnost. Dolaziš, Isuse, ti.

Smrt je samo prijelazna faza u novi – vječni život.

S Isusom uvijek možeš biti na „ti“.

Ako vjeruješ Isusu da će te ozdraviti, nemoj nikada prestati vjerovati u to jer on će to zaista i učiniti. Kao što je ozdravljao, dok je hodao ovom zemljom, on to čini i danas i na kraju ti kaže: „Vjera te tvoja spasila.”

Gospodine, nikada do kraja neću saznati tu cijenu što si za me dao ti. Nikada do kraja neću spoznati tu veličinu tvoje ljubavi.

Jednom kada svoj život potpuno predaš Isusu, svijet oko sebe gledaš njegovim očima.

Kada mediji prikazuju pojedini događaj oni ga prikazuju na jedan način. Žele da vidimo ono što njima odgovara. Drugi opet o istom događaju govore na drukčiji način. I gdje je tu zapravo istina? Na ovom svijetu istina je nedokučiva. Tajna. Misterij. Pravu istinu ćemo jednoga dana doznati jedino u Vječnosti od vječne Istine.

U politici čovjek ne može ostati pošten. Treba ovaj sustav urediti onako kako je Bog to zamislio. Božji način gledanja je sasvim drukčiji od ljudskoga. Čovjek teži za prolaznim i zemaljskim stvarima zato svijetom hara zlo: ratovi, pustošenja, terorizam, nasilje, zlostavljanja, prostitucija, preljubništvo, mržnja, zavist, bolesti. Kada bi čovjek težio za mirom u sebi, u njegovu srcu ne bi bilo mjesta za zlo.

Toplina riječi tvoje, Gospodine, otapa led i s najokorjelijeg srca.

Svjetlost tvoja, Isuse, neka mi bude putokaz kojim stazama mi je ići kako bih baštinió život vječni.

Ljudi su jako ranjivi kad im netko kaže istinu. Postoji li, uopće, istina na ovoj zemlji? Samo Isus zna što je istina i jednom kada se budemo gledali s njime oči u oči, sve će nam biti kristalno jasno. Dobit ćemo odgovore na sva naša pitanja, zablude i lutanja.

Samo Isus može učiniti da budemo novi ljudi: ljudi nade, praštanja i ljubavi, te nam dati potrebne snage za slijediti ga, noseći svoje životne križeve.

Otvori svoje srce Gospodinu i on će te obilato nagraditi milostima!

U današnjemu svijetu i načinu života sve ono što je nenormalno postalo je normalno. Čudna su vremena došla. Kakav nam se to novi sustav vrijednosti i novi svjetski poredak nameće? Nemoj ni pod koju cijenu dozvoliti da ukradu Boga iz tebe!

Zahvaljujem Gospodinu što mi je povjerio ovaj život te mi na taj način pokazao da može računati na mene, grješnoga i slaboga. Nadam se da ga neću iznevjeriti i da ću mu vjerno služiti.

Zašto čovjek čovjeku stavlja tolike terete na dušu, umjesto da mu olakšava život?

Nije dovoljno samo ići u crkvu na svetu misu i po raznim svetištima. Ukoliko nas to ne čini boljima i ne znamo li to primijeniti u svome životu, uzalud nam sve naše molitve, duhovne obnove i vježbe te hodočašća.

Ne ide se u crkvu i na svetu misu samo reda radi da nešto obavimo i da pred Gospodinom i župnikom – svećenikom umirimo svoju savjest tako da nas tko god vidi da smo bili.

Ako roditelji svoju djecu šalju u crkvu i na vjeronauk samo zato da im djeca prime sakramente svete pričesti i svete potvrde, to je pogrešan način razmišljanja. Što će nam sveti sakramenti, ako se ne znamo njima koristiti i ne znamo čemu nam služe?

Velika je Božja milost imati pravoga i dobroga prijatelja na kojega se možeš u svakome trenutku osloniti.

Čovjek nevjernik gleda ljudskim očima, a čovjek vjernik gleda duhovnim očima – na Kristov način.

Zašto se ljudi bave najviše tuđim životima, a najmanje svojim? Svaki bi čovjek trebao prvo poraditi na sebi i na svom životu pa tako svojim primjerom biti svjetlo svima oko sebe i na taj način donositi Krista drugima.

Čovječje je poslanje na zemlji vršiti volju Božju.

Bez Isusa nema života ni blagostanja.

Kad se jednom istinski susretnoš s Isusom od njega se više ne rastavljaš nikada jer čežnja za njim zauvijek traje.

Blagujte Isusa u Euharistiji i živjet ćete vječno!

Vjerujte mi, možete biti stupovi Crkvi Božjoj, a da nikada ne obučete reverendu ili habit. Možete osvajati za Krista i njegovo kraljevstvo i izvan samostanskih zidina i župskih dvorova - gdje god se nalazili te tako donositi Krista u ljudske živote! Upravo na to nas i poziva Crkva.

Čovjek koji ne blaguje Tijelo Gospodnje polako gubi kontakt s Bogom.

U svetoj pričesti proslavlja se sam Isus.

Euharistija je nešto najljepše što je Isus mogao ustanoviti.

Jedina hrana koja nas drži na životu je sveta Euharistija.

Kada čovjek dođe do istinske spoznaje Isusa Krista, nikada ne prestaje blagovati svetu pričest.

Bez svete pričesti čovjek ne živi već životari.

Sveta pričest je hrana koja vodi u nebo.

Po svetoj pričesti u nama prebiva sam Isus Krist.

Život bez Euharistije, primanja svete pričesti nema smisla.

Sve što radite, činite iz razloga da se proslavlja Gospodin Isus!

Život s Isusom nije lagan već pun iskušenja, boli, patnje i trpljenja, ali isto tako prepun radosti i sreće.

Kada propustim svakodnevnu svetu misu, u meni se javlja osjećaj praznine, proživljeni mi dan gubi svoj smisao.

Živjeti sakramentalno, ići na svetu misu, blagovati Isusa u svetoj pričesti, ići na svetu ispovijed, čitati Sveto pismo, moliti svetu krunicu - to je sve što spašava dušu i vodi je u vječnost.

Ne gubite nadu, vjerujte u Isusa od kojega dolaze sve milosti!

Najljepša stvar na svijetu jest susresti Isusa Krista.

Isus je jedini za koga se isplati živjeti.

Sveta misa je trenutak vječnosti na zemlji.

Bez Isusa nema života, on je jedini i vječni, izvor svih milosti.

Isus je u svetoj pričesti živ i čeka na nas da ga blagujemo.

Sve što mi treba u životu jest milost Gospodinova.

Najljepše u životu je služiti Gospodinu.

Gospodin je ono jedino blago koje treba iz dana u dan otkrivati.

Nikada ne izgubi kontakt s Gospodinom!

Čežnja za Isusom trebala bi biti jedina u životu.

Najbolji liječnik duše i tijela je sam Gospodin.

Isus je jedini koji može donijeti radost u srce.

Isus je nešto najbolje i najspasonosnije što se moglo dogoditi čovječanstvu.

Neka se Ime Gospodinovo neprestano hvali i slavi!

Ništa me ne veseli, osim blagovanja Isusa u svetoj pričesti.

Sveta je pričest prozor u vječni Život.

Ako želite živjeti, umrite sami sebi, okrenite se Gospodinu i živjet ćete!

Najveća istina na svijetu je Isus Krist.

Isus je živ, zato ga blagujemo u svetoj pričesti da imamo život u sebi!

Vrhunac dana je sveta misa kada zajedno u molitvi slavimo i hvalimo Gospodina.

Život je tako kratak da bismo ga proživjeli bez Isusa.

Isus je Kralj nad kraljevima, Gospodar nad gospodarima, njemu je moguće sve, zato ga usrdno molimo!

Isus je uvijek s tobom stoga često razgovaraj s njim i život će ti biti ljepši, smireniji i radosniji.

Ništa me ne može ispuniti, osim činjenice da je Isus tu među nama.

Sve se mijenja, jedino Isus ostaje uvijek isti. Njegove riječi su Put, Istina i Život.

Neka se Gospodin proslavlja na zemlji kao što se proslavlja u nebu!
Zato ga naučimo slaviti već sada.

Sakrament svete ispovijedi čisti dušu od svih napasti i grijeha! Po sakramentu pomirenja s Bogom čovjek se odmah osjeća bolje i radosnije.

Što će mi cijeli svijet, ako Isusa nemam?

U Isusu pronalazim sve ono što mi nitko drugi ne može dati.

Isus je pobijedio svijet. I ja hoću i želim biti na njegovoj pobjedničkoj strani.

Kada te netko upita: „Znaš li nekoga tko bi mi mogao pomoći?“, ti reci: „Znam - Isus iz Nazareta!“

Ako si prijatelj s Isusom, nikada nisi sam.

Neka se ničega ne boji onaj tko redovito ide na svetu misu i blaguje Isusa Krista u svetoj pričesti.

Isuse, jedino uz tebe se osjećam sigurnim. Ti si me jedini došao spasiti.

S čovjekom u potrebi porazgovaraj, saslušaj ga! Možda mu je upravo to potrebno da si olakša dušu.

Nemoj se svakome odmah povjeravati! Budi mudar u svemu što činiš i govoriš! Duh Sveti će ti u tome pomoći.

Kada ti na životnom putu bude teško, sjeti se Isusa! Za tebe je prolio svoju svetu krv i dao svoj život na Golgoti da bi ti vječno živio.

Samo Bog ti može dati ono što ti nitko drugi ne može dati.

Gospodine, koračaj uvijek uz mene jer sam bez tebe potpuno nemoćan i ne pronalazim pravi put!

Koračajući ulicama grada često susrećem mlađe osobe pa čak i starije kako hodaju po ulicama ili se voze javnim sredstvima prijevoza gledajući i tipkajući na mobitele sa slušalicama u ušima, kao nekakvi zombiji ili roboti kojima netko upravlja. Zar će nas ovaj novi suvremeni način života toliko zaposjesti da će nam zarobiti i isprati mozak, oduzeti duh i dušu i sve ono što jesmo i na čiju smo sliku stvoreni?

Što manje čovjek posjeduje, sretniji je u životu. Riješi se nepotrebnih stvari koje te sputavaju i bit ćeš radostan i ispunjen Bogom!

Zar se danas ljudi razlikuju po stranačkim iskaznicama, vjerskom opredjeljenju, boji kože, nacionalnosti? Nismo li svi mi Božja djeca jednaka pred Bogom? Zašto, stoga, nemamo svi jednaka prava?

Tijelo je hram Duha Svetoga. Zato taj hram treba redovito čistiti i održavati primanjem svetih sakramenata!

Zašto ljudi žele čuti samo ono što odgovara njihovome uhu, a kad je riječ o istini onda bježe od nje kao od vraga?

Razmišljajući samo o Isusu u svemu vidim smisao.

Kada dođem na groblje osjećam se kao na nekom drugom svijetu. Ta potpuna tišina koja me okružuje stvara u meni nekakav poseban mir i osjećaj prolaznosti života. Na trenutak kao da se odvojim od stvarnosti i vrijeme kao da stane. Tu su svi oni koji su nekada, kao i mi sada, koračali ovom zemljom, planirali svoje životne snove i borili se sa svakojakim poteškoćama, a sada ih više nema. Usnuli su i poživaju u miru Božjemu, u vječnosti.

Ne dopusti da ti mozak radi „petsto na sat“! Uspori, dok još imaš vremena! Jer ako „izgoriš“ bit će kasno! Dopusti Gospodinu da djeluje u tebi i usmjeri tvoje misli i tvoje odluke na pravi put!

Tvoje patnje nisu uzaludne, ukoliko ih suobličiš s Kristom i njegovim križem, njegovim patnjama, njegovom mukom i njegovim umiranjem.

Vjerujem da nema čovjeka koji u životu nije prošao kroz iskustvo patnje i križa. Neka iskustvo patnje kroz koju budeš prolazio ojača tvoju vjeru i nadu jer ova zemlja je samo dolina suza, dolina smrti kojom nam je proći; kojom nam je kročiti do vječne domovine na nebesima.

Svrha života je spoznati Boga te biti i ostati Božji.

Isusove riječi nisu sladunjave, one su zapravo riječi opominjanja, one vode u život vječni. Tko ima uši neka čuje!

Isus nije k nama došao kako bi nam bilo uvijek lijepo i kako bismo stalno uživali na zemlji, nego nas je došao spasiti i povesti nas u vječni život.

Isus je došao na svijet kao Spasitelj, Otkupitelj, Iscjelitelj, Učitelj, Liječnik duše i tijela, Mesija, Pomazanik Božji.

Nemoguće je opstati i biti duhovno zdrav na ovom svijetu, bez Božje prisutnosti – Oca, Sina i Duha Svetoga.

Svaki čovjek se razlikuje od drugoga po svojoj naravi. Neka nas ta različitost ne razdvaja, nego sjedinjuje kao što nas Isus poziva na zajedništvo, a ne razjedinjava.

U Isusu se sjedinjuje i nebo i zemlja.

Istinska sreća je samo u zajedništvu s Bogom.

Ne razumijem ljude koji se nazivaju vjernicima – katolicima, a ne idu nikada na svetu misu i ne primaju svete sakramente. Njima, naime, to ne treba jer im je, kako kažu, dovoljno da se pomole Gospodinu u svojem domu i ispovijedaju pod vedrim nebom, bez svećenika.

Kako imati radost u sebi, ako ne blaguješ Isusa Krista koji je sama radost i koji te ispunjava radošću!?

Nemojmo se dati zavarati: jedini spas dolazi po Isusu Kristu!

Isus tako lijepo propovijeda i opominje da ga je milo slušati.

Ne gubimo vjeru i nadu, kada nas osude i naši najbliži! To je samo znak njihove nesavršenosti. Nije im dano da nas razumiju. Molimo se za njih!

Neka Isus Krist bude putokaz mojemu životu.

Slijedeći Isusa Krista, imat ćemo i imamo već sada život vječni.

Isus Krist nam se daruje u svetoj pričesti kao Kruh živi koji je s neba sišao. Neka nam blagovanje njegova Presvetoga Tijela bude na naše spasenje i na život vječni!

Pouzdati se u čovjeka najveća je zabluda. Kad-tad će te iznevjeriti. Samo se u Boga pouzdaj i jedino njemu vjeruj!

Puno puta u životu vjerovao sam ljudima za koje sam smatrao da su mi pravi prijatelji. Ali kad mi je bila potrebna istinska pomoć, pomogle su mi one osobe na koje nisam nikada računao.

Sve u životu ima svoj početak i kraj. Iskoristimo ovo od Boga nam darovano vrijeme između početka i kraja na najbolji mogući način jer ono će nam na kraju biti presudno!

Ako primijetiš da te netko non-stop ignorira i zavidi na tvojim uspjesima, nemoj biti razočaran. To su rane njegove duše i srca. Stoga, moli za njega!

Nemoj gubiti vjeru kada tvoja molitva ne bude uslišana. Gospodin je pripremio nešto bolje za tebe.

Svi smo pozvani raditi na širenju Božjega kraljevstva na zemlji, od Bogu posvećenih osoba do vjernika laika koji se nalaze na prvoj crti bojišnice. Laicima je najteže opstati u toj borbi jer su na terenu na kojemu se svakodnevno suočavaju sa svakojakim kušnjama, poteškoćama, izazovima i nečovječnošću.

Crkva nas poučava i daje nam smjernice kako se valja boriti u životu. Ali, tek kada izidemo iz prostora Crkve u javnost, počinje prava praksa u toj borbi. Teorija je jedno, a praksa, odnosno borba kroz život, sasvim nešto drugo.

Nemoj nikada biti nešto što nisi! Budi uvijek svoj! Takvoga te je Bog stvorio. Sve ostalo je gluma i pretvaranje kratkoga vijeka.

Kada nas zadese ratne nevolje i slične situacije, svi se nekako više zbližimo i razumijemo. Osjeti se duh zajedništva, podrške i suosjećanja. No, kada sve to prođe, brzo zaboravljamo na ta sveta i blagoslovljena vremena.

Samo vjera u Boga drži me u životu. Ništa drugo i nitko drugi.

Nemoj se previše navezivati na ljude. Oni su samo prolaznici na tvome životnome putu. Danas ste moguće na istomu kolosijeku, ali već sutra, možda, svatko krene svojim putem. Samo uz Gospodina se čvrsto veži!

Ako smo u nečemu pogriješili, nastojmo to što prije ispraviti. U protivnom ćemo se loše osjećati i nikada nećemo imati onaj pravi unutarnji mir, mir koji nam samo Bog može dati.

Privoditi duše k Isusu je najljepše poslanje jer na taj način spašavamo duše od ovih prolaznih, materijalnih i zemaljskih stvari. I ti si pozvan(a) na to.

Istina je da bez materijalnih stvari ne možemo živjeti. Ali isto tako, još je veća istina da bez prisustva Duha Svetoga i blagovanja Tijela Kristova nemamo života u sebi.

Gospodine moj, uvijek si mi bio tako blizu, a ja te nisam primjećivao.

Najsvetiji trenutak u danu je sveta misa.

Nemojmo nikada zavaravati ljude svojim sladunjavim riječima! Budimo im potpora i oslonac u njihovoj poteškoći vlastitom iskrenošću i razumijevanjem njihove situacije!

Samo Isus Krist daje mi snagu izdržati u ovoj životnoj borbi. Da nema Krista, već davno bih podlegao brojnim razočaranjima, nepravdama i padovima. Služiti u njegovoj vojsci i pod njegovom zastavom, najveća je čast.

Ovozemaljski život je tek trenutak u cijeloj vječnosti.

U buci ovoga svijeta teško je pronaći unutarnji mir. Teško je isključiti se iz svega što nas okružuje. Za to treba vremena i odmak od svakodnevice. A upravo mir je ono za čime danas najviše čeznemo. Blago onima koji zadobiju tu milost od Boga da u njegovu miru mogu živjeti.

Svatko od nas ima nekakve svoje planove i ciljeve u životu. Ali, ne dopustimo da nas ti planovi i ciljevi toliko zarobe da, gledajući ispred sebe, ne vidimo nikoga i ništa, osim tih vlastitih interesa!

Pomaganje drugima, čini nas sretnima i ispunjenima. Stoga čini uvijek ono što te ispunjava radošću i mirom!

Mnoge patnje kroz koje sam prošao ojačale su moju vjeru. Sada mogu o tome i javno svjedočiti, što nikada prije ne bih mogao ni zamisliti da ću činiti.

Lijepo je govoriti drugima o samom sebi - kako sam vjernik i idem često na svetu misu u crkvu. O, kako je teško tu vjeru istinski živjeti i dokazivati svojim djelima i primjerom.

Trebam te, Kriste, kao zrak što dišem.

Isuse, budi i ostani uz mene i nemoj me nikada ostaviti!

Bože moj, što bih bez tebe?

Gospodine, molim te, povedi me stazama svojim do vječne domovine!

Ti znaš, Isuse, što mi je u ovome trenutku najviše potrebno! Neka se u svemu vrši tvoja sveta volja!

Kroz sve što sam prošao i prolazim u životu uvijek me je vodila i vodi tvoja nježna ruka i tvoj blagi pogled.

Znam, Isuse, da sam toliko grješan i pun slabosti, ali kada pomislim na tebe i na tvoje milosrđe, budi se nada i vjera u meni jer znam da ćeš mi, ako se iskreno pokajem, sve oprostiti.

Isuse moj, oprosti mi moje grijehе i imaj samilosti sa mnom, tvome neznatnom i bezvrijednom sluzi.

Ako u nečemu osjećaš neslobodu, Gospodin tada zasigurno ima drugi put za tebe.

Bio sam puno puta u životu rastresen i očajan. Nisam vidio izlaz pred sobom. Svuda samo tama. Ali, tada si došao ti i otvorio mi svoja vrata, osvijetlio pute. Hvala ti, Isuse!

U svojim lutanjima bio sam potpuno izgubljen. Čeznuo sam za tobom tražeć' te posvuda, a na kraju spoznah da si ti u meni.

Zašto uvijek iznova upadnem u grijeh, a čvrsto odlučim da ću se popraviti i neću više grijешiti?

Molim te, Isuse, bdij nad svakim čovjekom - onim kojim te je upoznao i onim koji je još na putu da dođe k tebi i upozna te!

Isuse, ti si moje utočište u svim životnim olujama.

Ne daj se razočarati, ako te izmanipuliraju, iskoriste i na kraju krajeva odbace osobe od kojih to najmanje očekuješ! Isus ti to nikada učiniti neće. I njemu su to isto učinili!

Bože moj, čvrsto vjerujem da ti razdvajaš more, te premještaš brda i planine. Ta tebi je sve moguće!

Svi smo pozvani naviještati evanđelje Kristovo. I vjernici laici i Bogu posvećene osobe. I to bez iznimke.

Ako te netko zamoli za pomoć, ukoliko si u mogućnosti, pomози mu! Ali, ne dozvoli da ista ta osoba potom i dalje iskorištava tvoju dobrotu.

Čuvajte se „vukova“! Vrebaju na svakom koraku. Bog bio uz vas!

Budi milosrdan prema svima! Ali, ako je potrebno nekoga opomenuti radi dobra njegova, slobodno to učini koristeći se blagim načinom govora i blagim riječima.

Širi Božju riječ svojim primjerom i djelima gdje god se nalazio!

Ne daj se nikada pokolebati u vjeri i pouzdanju u Isusa! Samo s vjerom i pouzdanjem u njega, moći ćeš preživjeti ovu borbu koja se zove život.

Ako te ljudi omalovaže, ponize, izrugaju i ušutkaju, nemoj klonuti duhom! Zavidni su ti jer si im konkurencija. Isus ti bio uzor u tomu!

Ja vjerujem u Boga, Oca svemogućega. A kada to kažem, tada vjerujem da on i danas ozdravlja te čini čuda.

Ovaj život je križni put kojim nam je svima kročiti. Stoga, samo hrabro za Isusom! On nam je pokazao Put.

U patnji postaješ drukčiji. Razmišljaš drukčije. Gledaš na život drukčije. Postaješ sličan Kristu.

Osvrni se oko sebe i razmisli možeš li se na nekoga istinski osloniti!? Samo na Isusa Krista i na nikoga više.

Gospodine, da nisam imao tu milost susresti te u svom životu gdje bih danas završio i u čega bih se pretvorio?

Žive vjere podaj mi, Kriste! I molim te da budem tvoj vjerni učenik.

Duše Sveti, pouči me da mogu uvijek odlučno i hrabro govoriti te svjedočiti o istini ma kakva god ona bila!

Isuse, tebe su svi razumjeli jer si govorio jednostavnim riječima. Podaj i meni takve jednostavne riječi kojima će me ljudi razumjeti!

Radosno je srce moje, Gospodine, jer znam da si ti sa mnom.

Isus me nikada nije iznevjerio. On me je osvojio svojim jednostavnim, živim i istinitim govorom i donio mi mir.

Prije me je bilo strah smrti, ali otkako sam, Isuse, tebe upoznao više se ničega ne bojim.

Preveliki me grijesi okovaše, o, dobri Bože moj! Iskreno se kajem zbog njih vjerujući da ću lice tvoje u vječnosti i ja gledati.

Zle sile prijete sa svih strana. Pomozi mi, Bože, da ne podlegnem tim napastima!

Što mladi vide u kasnim noćnim izlascima do ranih jutarnjih sati; u opijanju alkoholom, u cigaretama, u drogi i u polugolom odijevanju? Zar im ovaj svijet ima samo to za ponuditi?

Otkako znam za sebe uvijek sam izbjegavao loše društvo i noćne klubove, iako su me prijatelji uvijek zvali i govorili: „Kad ćeš uživati, ako nećeš dok si mlad?“ Ali duboko u sebi uvijek sam osjećao kako mi Gospodin daje spoznati što je dobro, a što nije dobro za mene.

Ne mogu shvatiti ljude koji ne vide i ne čuju ništa drugo osim samih sebe. Za njih mi preostaje samo moliti da im Gospodin podari vid i sluh kako bi mogli primijetiti te čuti i druge oko sebe.

Ključ tvoga života nalazi se prvenstveno u tvojoj obitelji – tvojim roditeljima. Oni su najprije odgovorni kako će te odgojiti. Ako nemaju oslonac u Bogu, sve će biti znatno teže.

Nitko se nije rodio, a da je bio svjestan samoga sebe. Do toga se dolazi s vremenom, s odrastanjem. Kao što se i do Boga dolazi s vremenom. Bog te uvijek zove i čeka.

Gospodine, vidio sam pakao – rat, vidio sam čistilište – život u progonstvu i vidio sam raj – sve prirodne ljepote i divote koje si stvorio i osjetio radost koju si donio. Hvala ti, za sve to!

Toliko dobrih ljudi mi je pomoglo i dolazili su mi u susret. Ispočetka nisam znao zašto. A, kasnije shvatih da si to bio u njima ti, Isuse.

Isuse, tvoja sloboda nije bila u materijalnom izobilju i sigurnosti nego, naprotiv, u siromaštvu i nesigurnosti.

Priroda me uistinu opušta; svježina čistog zraka; proplanci i brdašca; miris košene trave, raznolike boje šumskoga drveća i cvijeća, žubor potoka, mirnoća jezera, šum morskih valova. Sve što si stvorio, Bože, samo je savršenstvo!

Budimo dosljedni u onomu što govorimo! Neka naša djela svjedoče o našim riječima!

Kušnje koje nam svakodnevno dolaze u susret tu su da nas nauče što je dobro a što nije.

Misliš li da ne možeš ništa učiniti za drugoga u potrebi koji zaište tvoju pomoć, grdno se varaš. Molitva je najjače sredstvo koje ti je dano i kojega posjeduješ. I to potpuno besplatno. Uvijek se možeš pomoliti za tu osobu.

Slušanje duhovne glazbe duh oživljuje i podiže k visinama.

Razmatranjem Božje riječi osluškuješ što ti on govori. Bog ti progovara uvijek samo na tvoje dobro.

Nisu potrebne prevelike riječi i glamurozni govori kako bi te netko primijetio. Šutnja i blagost tvoga pogleda znače puno više.

Vjeruj da sve što prolaziš u životu ima svoj smisao!

Tolike su životne prepreke koje moramo prijeći, preskočiti ili ih zaobići. Ali, da nije njih život bi nam bio previše monoton i dosadan. Ništa ne bismo tada u životu naučili i spoznali, a najmanje Krista.

Ako je meni dobro, to ne znači da je svima dobro. Neka mi ta misao bude neprestani podsjetnik i vodilja kroz život.

Gledaj uvijek ispred sebe koračajući hrabro životnom stazom!

Pod ovim zvjezdanim svodom svi smo mi samo ljudi. Toliko smo maleni i neznatni da nas se iz svemira uopće ne primijeti. A kad se spustimo iz svemira na zemlju, tek tada uočimo kolike su razlike ti isti ljudi stvorili sami između sebe.

Ovaj svijet tako umara. Jedino u Isusu pronalazim mir i odmor.

Jedino Isus Krist mi daje spoznati smisao svega što mi se događa.

Nemoguće je biti savršen, ali moguće je uvijek biti bolji nego do sada.

Tolike osobe koje su koračale ovom zemljom Crkva je proglasila svetima. No, nisu te osobe bile bez grijeha. Pa i one su imale svoje slabosti, mane, nesavršenosti i nedostatke, ali su se odupirale njima i kajale zbog njih.

Puno još toga moram popraviti na sebi. No, čini mi se da to ipak neću moći u potpunosti ostvariti jer sam slab i grješan čovjek, ali ću barem pokušati biti trunčice bolji.

Korizma je najljepše i najplodonosnije razdoblje u životu svakoga vjernika jer nas vodi preko križa i smrti k uskrsnuću.

Korizmeno vrijeme je vrijeme realnosti i stvarnosti, a ne zabave i užitaka.

Možeš u životu bježati, skrivati se i lagati misleć da te nitko neće uhvatiti, pronaći, saznati istinu. No, Bog sve vidi i zna sve što činiš. Od njega ne možeš pobjeći, od njega se ne možeš skriti i njemu ne možeš lagati.

Kako je lijepo i milo, Isuse, biti u tvojoj prisutnosti. Biti potpuno tvoj u samostanskim zidinama, u molitvi, u tišini crkve, blizu svetohraništa i oltara, na svetoj misi, u trenucima kada ti se klanjamo u Presvetom oltarskom sakramentu, primati te u svetoj pričesti. A zašto je tako teško ostati tvoj kada se vratimo u realnost ovoga svijeta, u svakodnevicu, na ulicu, u svoje obitelji i na svoja radna mjesta?

Čovjek želi uvijek više. I nema kraja njegovim željama. Nema granice. Čak i kad bi nebo dotaknuo, opet mu ne bi bilo dovoljno jer čovjek je na kraju, ipak, samo čovjek.

Gospodine, tvoja me blizina smiruje, ozdravlja i čini sretnim.

Misli mi uvijek lete k tebi, Isuse.

Isuse, ponekad nije lako slijediti te i slušati tvoju besjedu. Ali kako tada doći u Kraljevstvo tvoje?

Tvoje riječi, Isuse, otvaraju mi uši i oči.

Predao si sebe, Gospodine, da bismo mi baštinili život vječni. Neka mi ta spoznaja uvijek bude u mislima!

Isuse, tvoje su riječi duh i život, kako si nam i sam rekao. Daj da tvoje riječi uvijek žive i odzvanjaju u meni, hrane moje srce i dušu!

Tvoj nauk, Isuse, je jedini istinit.

Isuse, želim piti žive vode - vode koju samo ti daješ.

U tvojoj riječi, Gospodine, podaj da živim - u istini koja oslobađa!

Isuse, dok si hodao ovom zemljom govorio si samo istinu jer ti si sama Istina.

O, koliko sam te puta, Gospodine, i ja zatajio i izdao svojim grješnim životom! O, koliko sam samo puta bio nezahvalan i nisam znao prepoznati i cijeniti sve što si mi slao na moj životni put!

Isuse, ti si vrata koja vode u život vječni. Položio si svoj život za mene, a ja tako često zaboravim na to.

Slušajte što nam Isus govori! To je za dobro svih nas.

Isuse, podaj mi takvu vjeru kao što je Zakej imao kad se na smokvu popeo da te mogne vidjeti!

Neka branitelj – Duh Istine, zauvijek vodi moj život! Neka me upravlja na životnim stazama jer bez njega tko zna gdje bi me put odveo!

Tvoj me pogled, Isuse, uvijek iznova podiže i hrabri.

Gospodine, oslobodi me od svega onoga što nije dobro i nije od tebe!

Isuse, Lazara si od mrtvih uskrisio, a kako li onda nećeš mene od mojih grijeha?

Ne mogu shvatiti ljude koji si svjesno uništavaju zdravlje cigaretama, a pri tome ozbiljno ugrožavaju i narušavaju i zdravlje drugih oko sebe. Zar nam je naše zdravlje i zdravlje drugih, taj dragocjeni Božji dar, postalo najveći neprijatelj?

Gospodine, ti si pobijedio svijet i smrt. Ne daj da me ovaj svijet pobijedi i zavede, već me povedi svojim pobjedničkim stazama - stazama života vječnoga!

Gospodine, htio bih da radost tvoja bude u meni i da moja radost bude potpuna, kako si i sam rekao. Podaj mi takvu potpunu radost u sreću - istinsku i čistu, tvoju radost!

Šalješ mi, Isuse, u susret ljude preko kojih mi progovaraš da mogu jasnije vidjeti što je dobro za mene. Hvala ti, Isuse!

Svaki čovjek nosi nekakav teret i zaokupljen je svojim brigama i poteškoćama. A zašto uvijek mislimo da je drugome bolje nego nama? Zašto se uspoređujemo s drugim ljudima? Bože, pomoz nam i smiluj nam se!

Na ovome svijetu ne postoji prava i trajna sreća. Kada mislimo da smo ju nekako uspjeli dohvatiti, ona tako brzo prođe i iščezne da je se, nakon nekog vremena, više ni ne sjećamo jer ovozemaljska sreća je tako prolazna i kratkotrajna.

Budi tu, Isuse, jer bez tebe nemam život ni istinske radosti!

Čast mi je kada mogu nekome pomoći jer znam da si u svakoj osobi ti, Isuse.

Ako ponekad pogriješiš, nije kraj svijeta! To ti je samo znak da iz toga izvučeš pouku i nešto naučiš.

Gospodine, tvoji su apostoli bili obični i grješni ljudi, ali su pošli za tobom i slijedili te - podaj mi, molim te, takvu vjeru poput njihove!

U toliko raznih obećanja danih od mnogih ljudi sam se razočarao, ali u tebe, Gospodine, nikada.

Pa da i sada umrem, ne bi me bilo strah jer znam da me u Vječnosti čekaš ti, Isuse!

Raduje me pomisao da ćemo svi jednoga dana u nebeskoj slavi biti odjeveni u bijele haljine i bez ikakvih maski, šminki, skupocjene odjeće te modnih detalja i dodataka stajati pred tobom - tvojom bjelinom i sjajem.

Kako da ti uzvratim, Isuse, na svim milostima koje si mi dao? Pokušat ću ti samo vjerno služiti svjestan svoje malenosti i nedostojnosti.

Hvala ti, Isuse, za sve godine života moga kroz koje si me poučavao. Uistinu, prava je radost zvati se i biti tvojim učenikom.

U životnome križu pronašao sam tebe, Gospodine.

Tek kada sam spoznao značenje jedne svete mise, euharistijskoga slavlja i svete pričesti, shvatio sam da je to jedino što me nosi i drži na životu.

Čvrsto sam odlučio da ću od sada još češće primati svete sakramente koji život znače.

Isuse, bez tebe je život pustinja, potpuna ispraznost - ne daj da se ikada dovedem u takvo besmisleno stanje!

Tvoje riječi, Isuse, sve govore. O, koje li milosti da čovjek usred ove buke i zaglušenosti može čuti tvoj glas!

Nema ničeg ljepšeg na ovom svijetu nego osjetiti Isusov blagi dodir.

Svi smo na ovom svijetu jednaki pred Bogom – i stolari, i smetlari, i svećenici, i sve Bogu posvećene osobe, teolozi, obiteljski ljudi, liječnici, medicinsko osoblje, zidari, vjernici laici pa čak i nevjernici. Svi smo mi njegova ljubljena djeca. Na ovoj zemlji samo vršimo službu koju nam je on povjerio! I tu službu trebamo obavljati savjesno, potpuno odgovorno, profesionalno i stručno. Stoga, ne pravimo razlike među sobom! Nema vrjednijih među nama u Božjim očima. Bog svakoga jednako ljubi i svakoga čeka raširenih ruku.

Svaki čovjek prolazi kroz određene životne faze. Budi hrabar kada se nađeš na određenoj životnoj prekretnici! A, ako ti se dogodi da ponekad i zalutaš, to je sasvim normalno. Bitno je vratiti se na pravi put. Znaj da je Isus uvijek s tobom!

Najlakše se zatvoriti u četiri zida i nigdje ne ići. Ali, kako će se na taj način proslavljati Bog? Zar će internet, televizija i mobiteli postati jedini izvor za našu duhovnost?

Svojim djelima potvrđujemo našu vjeru.

Zašto tako često ogovaramo druge, zavidimo im i radujemo se njihovim nevoljama?

Naša mlakost, ravnodušnost, bezvoljnost, beznadnost i malovjernost posljedica su svakodnevnih kolotečina iz koje više ne vidimo izlaz.

U molitvi potraži Božju pomoć i osluškuj Božji glas! Bog zna što je najbolje za tebe u trenutnoj situaciji.

Kada sam se susreo sa životnim križom, spoznao sam da je na ovoj zemlji hodao čovjek - Sin Božji, koji je ponio svoj križ i bio razapet te umro na njemu. I to da je on moj Spasitelj i Otkupitelj koji mi i sada govori: „Uzmi svoj križ i slijedi me!“ Njemu sam povjerovao.

Treba znati kada valja šutjeti, kada govoriti, kada se smijati. Ponekad je dovoljan samo tvoj pogled ili izraz tvog lica koji govori više od bilo koje riječi.

Mi ljudi ne možemo nikada pravo osjetiti ono što osjeća netko drugi - radost, tugu, razočaranje, bol. Bar podajmo tome drugome priliku da svoj osjećaj podijeli s nama!

Život me je nosio posvuda; kroz rat, progonstvo, svakojake bitke. Da nije bilo Isusa uz mene, zasigurno bih već posustao i podlegao u tim borbama. Samo uz Isusa i ti si pobjednik!

Mi, ljudi smo ograničena, vrlo promjenjiva i izranjena bića. Samo uz Gospodina možemo preživjeti, opstati i biti duhovno zdravi.

Isuse, rođen si u štalici među životinjama i pastirima u hladnoj noći i siromaštvu, a mi od toga pravimo bajku.

Svima koji su mi nanijeli bilo kakvo zlo i nepravdu, opraštam. Hvala ti, Isuse, što mi daješ snagu za to!

Život je pun kušnji. Molim te, Isuse, da uvijek imam pouzdanja u tebe kada me snađu kušnje!

Milosrđe Božje je veće od svakoga grijeha.

Otkako sam svakodnevno počeo moliti kronicu Božjega milosrđa, moj život se u potpunosti promijenio. Milosrdni Isus donio mi je mir u srce.

Svima sam sve oprostio jer si me ti, Isuse, tome poučio.

Isuse, tvoje milosrđe daje mi snagu.

Tvoja ljubav, Isuse, granice ne poznaje.

Opačine su moje prevelike, ali ti si, Gospodine, veći i jači od njih.

Sjaj iz Srca tvoga milosrdnoga, Gospodine, čisti nutrinu duše moje.

Gospodine, nisam dostojan tvoga milosrđa, ali unatoč svemu što tebi učinih svojim grijesima, kada zazovem tvoje sveto Ime, ti mi milosrđe svoje iskazuješ.

Što bih, Gospodine, bez tvogega milosrđa? Komu bih se utekao? U kome bih tražio spas?

Isuse moj, oblaci se mračni nadvili nada mnom, ali zrake tvoje ljubavi i tvoga milosrđa dopiru do mene i kroz njih.

Tvoje milosrdno Srce, Isuse, u srce moje donosi mir.

Kad mi bude teško i vjere ponestane, dovoljno je samo reći: „Isuse, uzdam se u tebe!“

Molim te, Isuse, blagoslovi sve što činim! Ti znaš da uvijek želim činiti i vršiti tvoju volju. U mojim pogriješkama, krivim postupcima i prosudbama, budi mi milosrdan i smiluj mi se!

Oprosti mi, Isuse, sve grijehe i zloće moje!

Ponekad je dobro poslušati i prihvatiti savjet i kritiku drugoga. Možda je upravo to Božji glas koji će promijeniti tvoje/moje razmišljanje.

Neće tvoje molitve biti uvijek uslišane. Neka ti ne pomanjka vjere radi toga! To je za tvoje dobro.

Kada ti život postane neizdrživ, odnosno kada ti se pretvori u pakao i ne vidiš više nikakav izlaz iz te situacije, vjeruj da uvijek postoji rješenje! Bog želi da svaki čovjek bude radostan i živi život punim plućima, u potpunoj slobodi. Ti si na potezu!

Djeca su blagoslov u obitelji. Božji dar i Božja milost za supružnike, ali isto tako i velika odgovornost. Djecu treba znati dobro odgojiti i usmjeriti na pravi put. Bože, podaj snage svim roditeljima u njihovom poslanju koje nije nimalo lako!

Da bi se djeca uspjela pravovremeno osamostaliti i počela graditi svoje živote, trebaju im zdravi temelji, a to su njihovi roditelji koje im je Bog darovao kako bi ih poučavali dobromu i usadili u njih prave kršćanske vrijednosti.

Često poželim otići na neko samotno mjesto gdje nema nikoga, nikakve buke, kako bih pronašao mir. A kada dođem na to mjesto, uvidim da su to samo moji snovi te da je jedini pravi i istinski mir samo u Isusu Kristu i zajedništvu s njim.

Nije svakomu dano postati svećenik, redovnik, redovnica ili obiteljski čovjek. To su posebne milosti. Zato budi oprezan pri izboru svoga zvanja i poslanja! I ne daj da te itko nagovara na nešto!

Kad izabereš svoj put, ne osvrći se više unatrag jer bi to moglo biti pogubno za tebe.

Toliko sam puta vjerovao ljudima i njihovim obećanjima, a na kraju uvidjeh i spoznah da mogu vjerovati samo Bogu.

S godinama čovjek postaje zreliji, iskusniji, mudriji i razboritiji. O, kad' bih mogao ponovno biti poput djeteta – malenog i neukog kojemu ništa to ne treba!

Hvala ti, Bože za Svetoga Oca, nadbiskupe i biskupe, svećenike, redovnike i redovnice, i sve tebi posvećene osobe! Daruj im takvo srce koje će biti sposobno razumjeti svakoga čovjeka! Daruj im srce po Srcu Isusovom!

Zašto se u društvu malenih i neznatnih osoba osjećam opuštenije i smirenije i mogu im otvoriti svoju dušu, a kada se nađem u društvu obrazovanih ljudi ili ljudi na nekim većim pozicijama, moram paziti što ću reći?

Nemoj se bojati upozoriti i opomenuti nekoga, ako si siguran da griješi i ustraje u tome! Na kraju će ti biti zahvalan za to upozorenje.

Često se pitam što ću ostaviti za sobom kada jednom napustim svoje smrtno tijelo i odem s ove zemlje? Ako ostane barem i jedan maleni, neznatan i gotovo nevidljivi trag iza mene, bit ću zadovoljan jer moj je život tada imao smisao.

Da nema svećenika, ne bismo mogli primiti svete sakramente. Stoga, molim te, Bože, podaj nam svetih svećenika preko kojih ćemo moći uvijek biti u mogućnosti primiti svete sakramente kojima nas ti liječiš, ozdravljaš, oslobađaš te nam dolaziš u susret! Hvala ti, za sve tebi posvećene osobe!

Neka mir tvoj, Gospodine, prebiva u meni! Samo to je ono što mi istinski treba.

Kamo da naslonim glavu kako bih se mogao potpuno odmoriti od svih nakupljenih stresova? Samo na tvoje Presveto Srce, Isuse, u kojemu ima mjesta za sve ljude.

Gospodine, Bože moj, hvala ti za sve dane života koje si mi darovao! Nisam uvijek znao to pravo cijeniti. Iz sveg srca kličem i molim te: „Oprosti mi!“

Isus Patnik uvijek mi je pred očima. Da nema njegove patnje, sve patnje ovoga svijeta bile bi uzaludne.

Blažena Djevica Marija u Međugorju nam govori na našem, hrvatskom jeziku. O, kolike li milosti za hrvatski narod! Hvala ti, Bože, za taj neprocjenjivi dar!

Sveta misa posvećuje i obnavlja naše duše.

Čistilište je već sam život na ovoj zemlji. Iskoristi to vrijeme čišćenja svoje duše već sada!

Toliko nevinih ljudi danas stradava, bivaju krivo optuženi, nameće im se velika nepravda i pri tome obolijevaju. Bože, molim te, podaj da svijetom vlada dobro, a ne zlo!

Ti si, o, Bože, tako moćan i svemoguć, blag i milosrdan! Zašto stoga ljudi traže pomoć kod nekih drugih bogova koji ih vode u tamu i ništavilo?

Molim te, Bože, pošalji svojoj Crkvi svetih svećenika, redovnika i redovnica koji će imati vremena za svakoga čovjeka; koji će svakoga saslušati, razumjeti i biti mu podrška i oslonac u njegovoj situaciji i potrebi; koji će biti pravi Kristovi poslanici i poslužitelji. To je poslanje Crkve. To je poslanje svijetu. To nam je Isus ostavio u naslijeđe. Zato se radosno odazovimo njegovu pozivu! Kriste, daj da se žar Duha Svetoga zapali u svakoj duši i u svakomu srcu!

Boraveći u Lurdu osjećao sam se kao u čistilištu. Poslije iskustva Lurda, toliko nakupljenoga tereta palo je s mojih leđa da sam poput leptira mogao poletjeti. Sve mi je izgledalo drukčije: sunce je ljepše sjalo, cvijeće je ljepše mirisalo, među ljudima je djelovao duh zajedništva, povjerenja i otvorenosti. Svi smo bili povezani Duhom Svetim.

Lurd je uistinu predvorje raja kamo nas poziva naša Majka Marija kako bi nam pokazala samo djelić onoga što nas očekuje u vječnosti.

U procesiji u Lurdu, noseći u rukama zapaljene svijeće i uzdižući ih uz pjesmu *Sred te se pećine Marija javi! (Ave Maria di Lourdes)*, stapamo se u jednu, veliku, beskrajnu rijeku i nebeski anđeoski zbor koji odaje čast i hvalu našoj nebeskoj Majci Mariji.

Marijo, Majko naša, svako zrno krunice nama dano, k Isusu Kristu, tvojemu Sinu, vodi!

Marija je naša najveća zagovornica kod Isusa jer je njegova i naša majka.

Želimo li biti potpuno Božji, budimo poput Marije koja je sva bila Božja!

Uz tebe, Majko, moja vjera jača!

Marijo, nauči me moliti, budi moja tješiteljica i zagovornica kada dođu nevolje, a posebno na smrtnom času!

Moramo se dosljedno držati zdravog Isusovog nauka o kojem nas poučava Katolička Crkva – Sveti Otac (Papa), kardinali, nadbiskupi, biskupi, svećenici, redovnici, redovnice, Bogu posvećene osobe, vjernici laici - u skladu s Katekizmom Katoličke Crkve. Neka nam Majka Božja u tome pomogne!

Ono što ti govori tvoje srce, tvoj unutarnji glas, to je glas i govor samoga Boga. Taj glas slušaj te tako i čini! Upravo tako je činila i Marija, naša Majka.

Nema toga čovjeka koji se rodio, a da nije sagriješio - netko više, netko manje. Bitno je priznati grijeh i pokajati se za njega! Marijo, moli za nas!

Hvala ti, Majko, što si me pozvala k sebi u Lurd i odškrinula vrata raja!

Gospo moja, premila, vodi me na mome životnome putu, kroz bure i oluje u ovoj suznoj i patničkoj dolini! Izmolj mi takvu vjeru i nadu da nikada ne posustanem na ovoj mukotrpnj križnoj stazi koja vodi u vječnost!

Marijo, Majko Božja i Majko moja, o, kako lijepo je biti tvoj sin!

Draga Majko, tako sam čeznuo doći k tebi u Lurd. Hvala ti, Gospo, na ostvarenoj želji!

Majko moja, tvoj Majčinski pogled srce moje čini radosnim.

Znam, draga Majko, da si ti uvijek uz mene; da si uz mene i u svim mojim nevoljama! Stoga, čega da se bojim?

Presveta Majko Marijo, zaštitnice i odvjetnice cijeloga čovječanstva, hvala ti što me braniš od svakoga zla!

Sve svoje molitve i želje predajem u ruke tvoje, Blažena Djevice Marijo.

Marijo, budi moj putokaz k Isusu.

Marijo, daj da u neodlučnim trenucima smognem imati barem malčice one vjere koju si ti imala, kada si rekla: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“

Preteški mi je križ koji nosim, Majko premila, ali znam da mi tvoje ruke pomažu nositi ga.

Presveta Djevice, Majko Marijo, u Lurdu sam osjetio tvoj majčinski dodir, tvoj nježni pogled, tvoju beskrajnu ljubav i brigu za mene. Hvala ti, Gospo, na tvojoj majčinskoj ljubavi!

Misli moje lete k tebi, u Prečisto Srce tvoje, ljubljena i mila Majko! Osvijetli ih svjetlom svoga Sina da u njima ništa loše ne bude!

Daj mi snage, Majko moja, da uvijek govorim istinu i nikada ne zaniječem Boga koji je sama Istina! Pa makar i po cijenu mučeničke smrti.

Sveta misa je govor samoga Krista kojega predvodi svećenik.

Zar nije medicinsko osoblje u svojoj svakodnevnoj borbi za zdravlje i živote ljudi djelovanje samoga Isusa Krista?

Nisu li vojnici koji su branili našu domovinu i koji su joj i danas u svakom času na raspolaganju, Kristovi poslanici koji svoju vjeru svjedoče dajući i žrtvujući svoje živote za svoj narod?

Nema toga čovjeka koji svojim životom, ma kakvu god službu vršio, ne može doprinijeti boljitku ovoga svijeta i širenju Kristova Kraljevstva na zemlji.

Hodočašće je žrtva, a ne izlet! Ono je na neki način odmak iz svakodnevice kako bi bolje i jasnije mogli spoznati i vidjeti ispravnost svoga življenja. Ako si pošao na hodočašće, to nije nimalo slučajno. Na pravom si putu jer si uvidio da nešto moraš mijenjati u svome životu. A, da bi to učinio, pri tome, svakako ti je potrebna Božja pomoć. Gospodin te je pozvao na to putovanje da progledaš.

Svi smo pozvani na svetost i na usavršavanje samih sebe. To neka bude vodilja svakom čovjeku.

Toliko neiskorištene hrane se baca u smeće i daje u napoj svinjama, a istovremeno oni najsiromašniji ljudi i djeca u svijetu umiru od gladi! Bože, oprosti nam!

Bog je svakog čovjeka stvorio tako posebnim i jedinstvenim; i ti si jedan među njima.

Gospodin ti ne obećava radost na ovoj zemlji onakvu kakvom ju ti zamišljaš. Prava radost je u činjenju dobrih djela, u žrtvi, trpljenju, vršenju pokore, mirnoj savjesti i primanju svetih sakramenata.

Borba kroz život je teška. Tako je lako posrnuti i pasti. Ali, Gospodin je tvoja snaga. Stoga se ne boj jer Gospodin će te podići na noge! Samo mu to dopusti!

Biti katolički svećenik najljepše je životno poslanje kojega čovjek može imati. Spašavati ljudske duše i privoditi ih k Isusu, uistinu je najuzvišeniji poziv i milost darovana s neba.

Da nema svećenika, komu bi išli po odrješenje od grijeha?

Svećenik vrši službu koju mu je povjerio Isus Krist. On je njegova zamjena na zemlji.

Imati crkvu i svećenika u blizini neprocjenjiva je vrijednost. Nađeš li se u smrtnoj opasnosti, odnosno na smrtnome času, tada ti je zaista najpotrebniji samo svećenik.

Kada svećenik propovijeda i tumači Evandjelje, on to radi nadahnut Duhom Svetim kako bi nas usmjerio na put življenja pravih kršćanskih i ljudskih vrijednosti.

Jedan stari mudri svećenik jednom prilikom, kad sam mu rekao kako je dobro ponekad otići u prirodu i u njezinim ljepotama pronaći mir, uputio mi je ove riječi: „Od prirode i lijepog pogleda se ne živi.“ Znao je on točno što govori jer samo je Isus onaj pravi i istinski mir.

Bog se utjelovio u svome Sinu, Isusu, da nas spasi od svih zala koja vladaju u svijetu i žele zaposjesti ljudske duše.

Razumijem Isusa kada kaže da Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio. Na ovoj zemlji, uistinu, nema takvoga mjesta. Stoga, osloni se samo na Krista.

Ti si odraz Božje ljubavi na zemlji, znaš li to?

IV. RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMEToviĆA

Poštovani i dragi učenice Kristov!

Kada te budu mučila mnoga životna pitanja i odluke; kada ne budeš znao na koju stranu krenuti i koji put odabrati; kada te snađu razne poteškoće, bolesti i neizvjesnosti, sjeti se da nisi sam na ovom putu, u ovoj borbi koja se zove život. Postoji *Jedan* koji je uvijek uz tebe i koji je *Odgovor* na sva tvoja pitanja, na sve tvoje radosti, patnje, žalosti, dvojbe i koji izvodi sve na dobro. To je naš Gospodin, Isus Krist, uskrsli i živ, koji ozdravlja bolesne, podiže pale i nemoćne, prašta slabima i grješnima i vodi u *Život vječni*. Jedino *On* može ispuniti praznine tvoje duše i tvojega srca i učiniti da budeš novi čovjek: čovjek nade, vjere, mira, praštanja i ljubavi.

Neka ti Isus bude na prvom mjestu u tvom životu, neka se nastani u tvome srcu i mir njegov zavladat' će u tebi. Taj neopisivi mir koji ti samo *On* može dati. Nitko i ništa od ovoga svijeta ti ne može dati niti pružiti takav mir, snagu, nadu i vjeru koja će te nositi kroz mnoge bure i oluje koje te budu snašle. I u najtežim trenucima, iako slab, bit' ćeš jak; moći ćeš sve izdržati. Isus će ti pomoći donositi dobre i prave životne odluke, kada se nađeš na raskrižju života. Dat' će ti razboritost i mudrost za izabrati onaj put i ono što je njegova volja za tebe. Ovaj svijet nudi puno toga; jako je primamljiv i želi te odvojiti od istinske i prave sreće i pravih kršćanskih vrijednota. Pogotovo ovo suvremeno doba, vrijeme digitalizacije u kojemu vladaju računala, internet, mobiteli, tableti,

televizija, Play Station, Nintendo Switch i druge razne igrice koje nude samo zabavu, nasilje, razvratnost, nastranost, nemoralnost, neuredan život bez ikakvoga reda i pravila - život u kojem možeš sve imati, sve je dostupno. Djeca su prepuštena samima sebi. Djecu odgajaju Facebook i ostale društvene mreže te virtualni prijatelji s kojima se nikada nisu susreli i uživo upoznali. Već u najranjivijim i najosjetljivijim godinama dolaze u kontakt s nemoralnim sadržajima i ponudama koje im uništavaju dušu i razaraju mozak, te donose u njihovu nutrinu nemir, agresivnost, strahove, panične napade, anksioznost, depresiju. Roditelji se nemaju vremena posvetiti svojoj djeci, svojoj obitelji; nemaju vremena za međusobni razgovor, za normalnu komunikaciju.

Danas je život postao toliko užurban da nitko više nigdje ne stigne. Iako imamo sve, iako nam je sve dostupno, u stvarnosti nemamo ništa. Ne stignemo više ništa napraviti. Nemamo više cilj koji smo nekada imali. Potpuno smo se izgubili u ovom nametnutom nam sustavu; sustavu u kojem je bitan samo novac, kuće, stanovi, apartmani, vikendice, automobili, napredovanja, doktorati i slično. A da ne govorimo o nesuglasticama, svađama i razjedinjavanju koji nastaju kod ostavinskih rasprava oko prava na nasljedstvo što zna dovesti do razjedinjavanja članova najuže rodbine.

Ljudi hodaju po ulicama ili se voze javnim sredstvima prijevoza gledajući i tipkajući na mobitele sa slušalicama u ušima, kao nekakvi zombiji ili roboti kojima netko upravlja. Obitelj je u velikoj krizi. Brakovi se raspadaju. Trpi svaki član obitelji, pogotovo djeca koja ostaju slomljena i ranjena do kraja svoga života. Nije im jasno zašto im se roditelji rastavljaju. I tada i sami zapadaju u loše društvo. Utjehu i sreću počinju tražiti u stvarima koje ih sve više vuku u ponor. Odlaze

u noćne klubove. Naročito mladi koji se sve više opijaju alkoholom, podaju drogi, prostituciji, bludništvu, cigaretama, razvratnom životu, razuzdanim plesovima, nedoličnom i polugolom odijevanju, nošenju majica s „mrtvačkim glavama i kosturima“, slušanju sotonističke glazbe i ostalim užiticima ovoga svijeta. Tetovaže i piercing skoro su već na svakomu tijelu od glave do pete.

Zbog vožnje u alkoholiziranom stanju ili prebrze vožnje, uslijed koje dolazi do gubitka kontrole nad vozilom, mladi pogibaju na cestama. Ostavljaju za sobom slomljena srca svojih roditelja, braće, sestara i prijatelja, neizrecivu patnju, bol i tugu za čitav život.

Ratovi, požari, poplave, potresi, tornada, uragani, migrantske krize, prometne nesreće, bludništva, preljubništva, prostitucija, zoofilija, pobačaji, sekularizam, ovisnost o kocki, kladionicama i igrama na sreću, terorizam, trgovanje ljudima, prodaja ljudskih organa, mito, korupcija, proizvodnja i testiranje nuklearnih bombi i projektila s osiromašenim uranom, materijalizam, špijuni, hakeri, izdajnici, narkomani, dileri, ulične bande, pljačkaši, LGBT osobe i njihove parade, razni iscjelitelji, vidovnjaci, astrolozi, hodže, vračare, čarobnice i čarobnjaci, masoni, antikristi, komunisti, vile i vilenjaci, vještice, gatare, bioenergetičari, joga, reiki, transcendentalna meditacija, ezoterija, okultizam, magija, Novo doba (New Age), sotonističke sekte, vjera u horoskop, pucačke, krvničke i ubilačke video igrice, filmovi i serije prepune nasilja, smrtonosni virusi i maligne bolesti te svakojake afere - vladaju svijetom.

Razdor i kriza prisutni su u cijelomu svijetu pa tako i u Crkvi. Sve je manje duhovnih zvanja koja su nam toliko potrebna. Crkve i samostani pretvaraju se u hotele, apartmane, trgovačke centre, restorane, kafiće, disko-klubove, luna-parkove, muzeje, kina, kazališta, saune i salone

za masažu. Pedofilija, nastranost i spolno napastovanje sa svih strana prijeti. Čovjek je čovjeku postao najveći neprijatelj; podmetanja posvuda, agresija, zlostavljanje djece „bullying“ i odraslih „mobbing“, npr. na poslu; iskorištavanje radnika, neisplaćivanje zarađenih plaća... Posljedice svega toga su neprestani stresovi, iscrpljenost, frustracije, kronični umor, bolest...

Ljudi na svojim radnim mjestima pretvorili su se u strojeve, pacijenti u bolnicama i zdravstvenim ustanovama u brojke. Susjedi se više i ne pozdravljaju, iako ih razdvaja samo zid kuće ili stana ili dvorišna ograda. Nitko više ne želi kontakt ni s kim. Zavladao je borba za prestiž.

Laži, prijevare, psovke, nevjere, beznade, nepravda, netrpeljivost, mržnja, zavist, oholost, kleveta, krađe, ubojstva, samoubojstva, preljubništva, razvrat, odlasci u javne kuće, ogovaranja, pohlepa, proklinjanja, urotništva, buntovništva, kršenje zakonskih propisa, zlostavljanja, kontracepcija, umjetna oplodnja, nesakramentalni brakovi, životna partnerstva, život u smrtnom grijehu postali su svakodnevice.

Ljudi se koriste raznim nemoralnim i protubožjim načelima kako bi uz svaku cijenu ostvarili svoje ciljeve. Istospolne zajednice, odnosno partnerstvo već je priznato gotovo posvuda. Sve ono što je nenormalno postalo je normalno!? Čudna su vremena došla. Nema razumijevanja, suosjećanja, podrške. Svatko gleda samo sebe, svoje osobne interese i da njemu bude dobro. Bježi od tuđih problema jer su mu i osobni preveliki. Nije važno kako je drugom; pati li i je li nekom potrebna moja ili tvoja pomoć, barem savjet ili razgovor. Svijet se podijelio na siromašne i bogate; na zdrave i bolesne; na sretne i nesretne.

Sve je više bolesti. Više im ni imena niti broja ne znamo! Bolnice su prepune očajnih pacijenata. Hrana je zatrovana svim mogućim toksičnim sredstvima, pesticidima, herbicidima i konzervansima. Voda puna kamenca i neugodnih mirisa te otrovnih tvari koje ispuštaju dotrajale vodovodne cijevi. Zrak zagađen od svih mogućih ispušnih plinova iz prijevoznih sredstava, tvornica, nuklearnih čestica koje putuju atmosferom itd. Ljudi konzumirajući duhanske proizvode (prepune otrovnih supstanci, teških metala, otrovnih plinova, kancerogenih tvari poput nikotina, katrana, ugljičnog dioksida, benzena, kadmija i olova), potpuno svjesno narušavaju i teško oštećuju vlastito zdravlje ugrožavajući si život, a time i zdravlje i živote drugih oko sebe.

Okruženi smo sve većim brojem baznih stanica i mobilnim mrežama koje emitiraju svakim danom sve veća visokofrekventna zračenja kojih nismo ni svjesni, a koja utječu na naše raspoloženje, na neurone i kemijske reakcije u mozgu. Glavobolje, migrene, vrtoglavice, depresija, shizofrenija, epilepsija narušavaju nam normalno funkcioniranje zbog svega toga. A sva ta zračenja uzrokuju i pojavu te porast malignih oboljenja.

Ali, bez obzira na sve navedeno, Gospodin je jači od svega toga, od svega zla koje se nadvilo nad nas, nad zemlju, nad svijet, i pokušava nas zarobiti, okružiti, uvući se u nas, u našu psihu, u tijelo, u naša srca, u naše duše i na kraju nas pobijediti. Nije lako opstati i ostati svoj; ostati Gospodinov u takvome okruženju. Samo uz Božju pomoć možemo opstati!

Isus oslobađa, daje novi život, daje novu priliku čovječanstvu. Njegovo milosrđe je veće od svakoga grijeha, od svake zablude, neistine i nepravde. On će nas obnoviti i dati nam snagu, ne običnu, nego svoju

snagu, snagu Duha Svetoga, ali samo ukoliko mu mi to dopustimo i predamo svoj život njemu i njegovom Presvetom Srcu, izvoru samog milosrđa, dobrote i beskrajne ljubavi.

Sve u životu prolazi, sve se mijenja, ljudi umiru i nakon nekoga vremena nitko ih više ni ne spominje. Kao da nikada ni živjeli nisu! Nova djeca se rađaju. Ali Isus ostaje uvijek isti, vječan, blag i milosrdan!

I zato iz svega srca svoga, najiskrenije i najsnažnije u poniznosti, skrušenosti, skromnosti i samozatajnosti, zavapimo Gospodinu; Kralju milosrdnom i vječnom; njemu koji je jedini smisao našega života; Isusu koji je naš Put, Istina i Život:

TREBAMO TE, KRISTE! BUDI I OSTANI UVIJEK UZ NAS!
OSTANI UZ SVOJU CRKVU, BEZ TEBE NE MOŽEMO, BEZ
TEBE NEMAMO ŽIVOTA, ŽIVOTA KOJI VODI U VJEČNOST!
TREBAMO TVOJU LJUBAV, TVOJE MILOSRĐE, TVOJ OPROST!
BUDI NAM MILOSRDAN I SMILUJ NAM SE! HVALA TI, ISUSE!

Domagoj Jakumetović

V. RIJEČ AUTORA

KREŠIMIRA JAKUMEToviĆA

Dragi brate i draga sestro u Kristu!

Vremena su uvijek bila teška pa tako i ovo u kojemu se danas nalazimo. Ne znamo što nam nosi sutrašnji dan, što nam nose tjedni, mjeseci i godine koje su pred nama. Upravo zato i pišem ovaj tekst kako bih ti rekao da nikada ne posustaneš na svom životnom putu, ma što god te snašlo i koliko god ti teško bilo. Gospodin je uvijek uz tebe i pomaže ti. Jedino *On* te nikada napustiti i zaboraviti neće. On je s tobom upravo onako kako je i obećao „u sve dane - do svršetka svijeta“. A njegovo obećanje i njegova riječ je jedino ono što je istinito. Kristova riječ oživljuje, ispunja srce mirom i radošću te daje nadu i smisao života.

Neka ta riječ Istine - Božjega milosrđa i Božje bezuvjetne ljubavi, bude uvijek putokaz na tvom životnom putu, i u dobru i u zlu, i u radosti i u trpljenju, i u zdravlju i u bolesti. Koračaj ovim životom uvijek zagledan u Isusa Krista, nikada ne gubeći vjeru i nadu! Patnje i boli će uvijek biti, ali s Isusom je sve lakše prebroditi.

Budi čovjek nade i vjere te živi u ljubavi i praštanju! Koliko god ti bilo teško, ne gubi nadu! Vjeruj u Isusa i raduj se životu! Jer *On* je naša radost i naše spasenje. *On* je naše i Uskrsnuće i Život. *On* nas čeka raširenih ruku. Zato mu se radosno odazovi, svjedočeći i šireći radosnu vijest svojim životom, gdje god se nalazio!

Svojim hodom kroz ovozemaljski život nastoj uvijek činiti dobro na slavu, čast i hvalu Božju!

Svi smo mi samo grješni i slabi ljudi. Nemoj se obeshrabriti, ako ponekad padneš pod svojim križem; i sam Gospodin je padao na svom križnom putu noseći svoj križ prema Kalvariji da bi nam pokazao kako pad ne znači kraj već novi početak!

Stoga, glavu gore i hrabro naprijed s pouzdanjem u Gospodina i njegovo beskrajno milosrđe!

Osluškuj uvijek svoj unutarnji glas - glas svoga srca jer upravo to je Božji glas koji ti progovara! To je govor Duha Svetoga kako najbolje postupiti i što ti je najrazumnije činiti u određenoj situaciji.

I zapamti te čvrsto vjeruj: **TI SI UVIJEK POBJEDNIK JER SI KRISTOV VOJNIK – NJEGOVI VITEZ I POSLUŽITELJ!**

BORBE PRED TOBOM NISU NIMALO LAKE, ALI JEDINO S ISUSOM – U NJEGOVIH REDOVIMA, U NJEGOVIM VOJSCIMA, NE MOŽEŠ NIKADA IZGUBITI.

Dragi čitatelju, želim da ti ove riječi donesu mir, nadu, radost, hrabrost, praštanje, ljubav te svako dobro od Gospodina. Neka ti donesu, upravo, Krista koji je toliko potreban cijelomu svijetu!

Neka te dobri Isus blagoslovi i obasja svojim svjetlom te ispuni tvoje srce svojom milošću, mirom i milosrđem!

Bog s tobom!

Krešimir Jakumetović

VI. POGOVOR

NOVA POSTAJA DUHOVNOGA HODOČAŠĆENJA S ISUSOM

„Isus - jedini koji svemu daje smisao – Meditacije, promišljanja i molitve“ naslov je najnovije, šeste knjige autorskoga dvojca braće Domagoja i Krešimira Jakumetovića, prepoznatljivih među stvarateljima s predznakom kršćanske duhovnosti, ali i po jedinstvenomu suatorstvu te izdavačkomu „kumstvu“ đakovačke knjižnice Karitativnog fonda UPT „Ne živi čovjek samo o kruhu“. Najnovija tiskovina slijedi prethodnice: „Vukovarska čežnja“ (2015.), knjigu pjesama i tekstova o bl. Ivanu Merzu „Apostol Kristov – Katolička vjera je moje životno zvanje“ (2016.), Križni put „Krist, nada“ . naša“ (2018.), „Ruža bijela“ (2019.) i Trebamo te, Kriste! (2020.).

Već naslov darovanih prozih tekstova mogao je poteći iz promišljanja rečenice u odlomku svetog Evanđelja po Ivanu *Ja sam put i istina i život* (Iv 14, 1-6), koju slušamo pete vazmene nedjelje. Upravo je ovo knjiga o upoznavanju Krista i o našem zemaljskom putovanju k nebeskom Ocu, glas hodočasničke Crkve – glas blizanaca Jakumetović i njihova nova postaja duhovnoga hodočašćenja s Isusom; novi meditacijski obzor ispunjen svjedočkim nadahnućem i nove molitvene putne osobne pokaznice u prinosu proslavljanja doživljene Božje riječi.

Evo, putokaza u tekstovnu primjeru: *Božja Riječ osvijetljava Put: Čitanjem i razmatranjem Svetoga pisma - Božje riječi, Gospodin će ti zasigurno progovoriti i osvijetliti put. Njegove riječi prodiru duboko u srce i u njemu siju sjeme koje će uzrasti i donijeti plod, naravno uz uvjet da najprije povjeruješ kako je to uistinu moguće. Možda se to neće dogoditi odmah, ali imaj strpljenja! Svaka Božja riječ zapisana u Svetomu pismu ima smisao, vodi k smislu i daje svemu smisao. Stoga se čvrsto drži Božjih riječi i primjenjuj ih u svom životu! Bit će ti tada lakše i sigurnije koračati životnom stazom.*

Ključ po kojemu čitamo knjigu je poznavanje Pisma (Iv 10; Lk 24; Iz 43, 1; Iv 6; Iv 11, 25-26; Mt 28, 19-20) i živi susret s biblijskim poticajima, ali nije nužno za razlikovanje dobrog od lošeg puta jer autori u svojevrsnoj „poslanici“ upućenoj čitatelju - tražitelju puta, istine i smisla postojanja, jednostavnim alatima kršćanskih vrjednota raskršćuju staze s preprekama relativizma i suvremenim opasnim, protuživotnim, svjetonazorskim poimanjima svega i svakovrsnoga u stvorenomu. Tu na stotinjak stranica razlučujemo: pouke, kritiku odkršćanjenih kršćana, čudesnost vjere, poruku smisla koja nije došla iz „praznoga groba“ nego iz neba, vatreni evangelizacijski duh, laički apostolat. U beskrajnoj ponudi štiva o ekologiji duha, duše i tijela kroz „ispravno življenje“ s Bogom ili bez njega, Jakumetovići konkretno življenu zahtjevnost katoličke vjere blagotvorno otkrivaju u vlastitom putu slobodni od sebe, svjedočeći zdravo hodanje s Isusom i u susret k Isusu kako bi(smo) dospjeli u zajedništvo s Bogom, omogućeno nam svima Kristovim uskrsnućem. Hodanje teče uz meditacije, zazive, putokaznice i molitvice, uz Božju riječ i u Božjoj blizini, nadi i vedrini. Kako biti Božji i svetiji, pa i u „ludosti“ križa Raspetoga, autori odgovaraju: *Križ znači moći oprostiti svima koji su te na neki način povrijedili. Pa čak i onima koji su ubijali tvoje najmilije i nanijeli im bilo kakvo zlo. Jedino je to put koji vodi k Bogu. Drugoga puta nema.* Govore i o Božjoj blizini: *U vrijeme progonstva kada nismo imali ništa, bili smo najsretniji. Ništa nam nije nedostajalo. Ljudi su nam pomagali i dijelili s nama i tugu i bol. To vrijeme je bilo vrijeme Božje milosti za nas jer smo tada na poseban način osjećali blizinu i ljubav Božju - ljubav koju nam je Bog iskazao i očitovao kroz mnoge dobre ljude.*

Šapatom srca, kao na klanjanju pred Presvetim, priznaju: *U čovjeku koji pati u strašnim bolovima, vidim raspetoga Krista. Današnji suvremeni i ubrzani način života ne dopušta čovjeku osjetiti Božju prisutnost u sebi i u drugima... U prirodi, njenim ljepotama, čistom i svježem zraku, blagom povjetarcu, mirisu cvijeća, u šetnji zelenim livadama i šumama, u žuboru potoka, cvrkutu ptica, pogledu na bijele vrhunce planina, osjećam kako nam kroz sve te divote koje je Bog stvorio, On sam progovara... Dok te promatram, Kriste, u bijeloj hostiji svi problemi koji me muče gube svoju snagu i težinu. Nije da nestaju, ali više nisu*

na prvome mjestu jer na prvo mjesto dolaziš ti... Vedrina lica tvoga, Isuse, neka sja i s moga lica! Osmijeh liječi. Zato što češće koristi taj Božji dar! Vedrina iz tvojih očiju i blagi osmijeh na tvome licu, odsjaj je Kristov darovan drugim ljudima.

Govore sebi i drugima u svijetu, govore Isusu, promišljaju, zahvaljuju, daruju iskustvena vjernička motrišta, posvješćuju u kakvom okružju živimo, kako hodamo zatvorenih očiju i zatvorena srca: *U današnjemu svijetu i načinu života sve ono što je nenormalno postalo je normalno. Čudna su vremena došla. Kakav nam se to novi sustav vrijednosti i novi svjetski poredak nameće? Nemoj ni pod koju cijenu dozvoliti da ukradu Boga iz tebe! Čovjek nevjernik gleda ljudskim očima, a čovjek vjernik gleda duhovnim očima – na Kristov način.*

U riznici duhovnih stremljenja autori naglašavaju putokaz u vjeri i podjeljuju misli o Majci Mariji: *Želimo li biti potpuno Božji, budimo poput Marije!*

Gledati na Kristov način i biti Božji poput Marije je hodočasnički smjerokaz za ispunjenje čežnje za Bogom upisane u čovjekovo srce i ostvaren zagrljaj na kraju puta u kojemu Bog ide u susret čovjeku. Radujući se susretu, otkrivajmo iznova s autorima i vlastitu smislenost u sebedarnoj Isusovoj, Trojstvenoj ljubavi!

Nevenka Špoljarić, prof., katolička novinarka

U Osijeku, o Uskrsu 2023.

VII. O AUTORIMA

Braća blizanci Krešimir i Domagoj Jakumetović rođeni su 10. studenog 1980. godine u Vukovaru. U rodnom gradu završili su 4. razred osnovne škole. Godine 1991. napuštaju opkoljeni Vukovar preko tzv. kukuruznog puta na Lušcu (Lužac je vukovarsko prigradsko naselje) nazvanog' kasnije „Put spasa“, odlazeći u progonstvo.

Sljedeća četiri razreda osnovne škole završavaju u Republici Sloveniji, u Kranjskoj Gori. U ljeto 1995. godine vraćaju se u Republiku Hrvatsku i nastanjuju u Rijeci, gdje upisuju srednju Građevinsku tehničku školu. Zimi 1996. godine odlaze u Otok, mjesto nedaleko od Vinkovaca u kojima nastavljaju srednju Građevinsku tehničku školu.

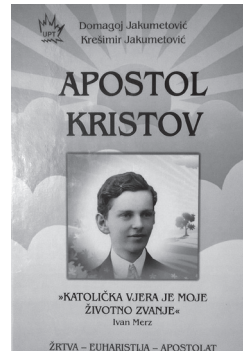
Tijekom ljeta 1996. godine sele se u Vinkovce i tu završavaju srednjoškolsko obrazovanje. Godine 1999. put ih vodi na studij građevinarstva u Osijek koji obojica uspješno završavaju stječući zvanje diplomiranih inženjera građevinarstva. U jesen 2006. godine zapošljavaju se u Vukovaru na poslovima prostornoga i komunalnoga uređenja, graditeljstva te obnove grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije.

Zanimajući se za produblјivanje znanja i iskustva kršćanske duhovnosti sredinom 2015. godine uspješno s pohvalom završavaju u Osijeku dvogodišnji program formacije u Školi za župne suradnike pri Pastoralnom centru Đakovačko-osječke nadbiskupije, stječući teološko-liturgijsko znanje i vještine potrebne za službu animatora u pripremi i animiranju molitvenih susreta u župi. U župi su uključeni u misijsku skupinu, grupu čitača, a također su i bliski suradnici Postulature bl. Ivana Merza te širitelji štovanja Božjega Milosrđa.

Domagoj i Krešimir Jakumetović do sada su objavili knjige: *Vukovarska čežnja* (UPT Đakovo, 2015., knjiga poezije), *Apostol Kristov* (UPT Đakovo, 2016., knjiga sadrži 60 pjesama te tekstove o bl. Ivanu Merzu, a objavljena je uz 120. obljetnicu njegova rođenja), *Krist, nada, naša* (UPT Đakovo, 2018., knjiga križnoga puta), *Ruža Bijela* (UPT Đakovo, 2019., knjiga poezije u čast Gospi) i *Trebamo te, Kriste!* (UPT Đakovo, 2020., knjiga poezije na slavu, čast i hvalu Gospodinu i njegovu beskrajnom milosrđu).

„Vukovarska čežnja“

„Apostol Kristov“

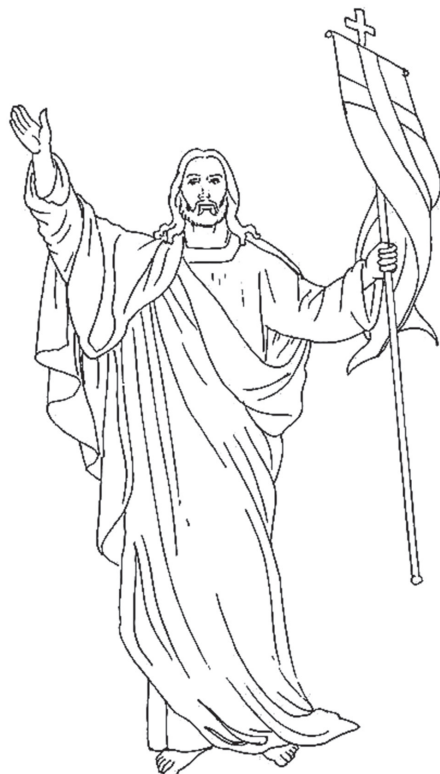
„Križni put“
- Krist, nada naša

„Ruža Bijela“

„Trebamo te, Kriste!“

“Ja sam uskrsnuće i život:
tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će.
I tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada.
Vjeruješ li ovo?”
(Iv 11)

VIII. KAZALO

I. PREDGOVOR.....	5
Vlč. dr. sc. Ivan Benaković, prof. KBF-a u Đakovu <i>Krik za ponovnim povratkom Bogu.....</i>	5
II. MEDITACIJE.....	7
Red i pravila – sredstva koja nam služe za osobnu izgradnju.....	9
U svetoj pričesti nalazi se naš spas	10
Užurbanost – najveća bolest današnjice	11
Biti slobodan iznutra, najljepši je osjećaj	12
Peta Božja zapovijed: Ne ubij!	13
U današnjem svijetu imati istinskoga prijatelja prava je Božja milost.....	14
U prirodi možemo osjetiti koliko nas Bog ljubi.....	15
Župna zajednica – središte okupljanja vjernika.....	16
Znamen križa, a zatim psovka	17
Svijet u kojem živimo jako je surov	18
Tetoviranje tijela – obmana Sotone.....	19
Svjetovalni mediji udaljuju čovjeka od Boga.....	20
Isus je u mom životu učinio čudo: Prije bijah mrtav a sada živim!.....	21
Imaš li pouzdanja u Isusa, najbogatiji si čovjek na svijetu.....	22
Isus od nas ne traži puno, traži samo da budemo ljudi plemenita i ponizna srca	23
Isus i tebe poziva na gozbu!.....	24
Konkretan odgovor daje jedino Isus	25
Nema pravde na ovome svijetu.....	26
Ako Boga nema, uzalud nam vjera naša.....	27
Ako tražiš Isusa, sigurno ćeš ga naći	28
Božje djelovanje u nama: kada se najmanje nadamo, Bog blago prilazi.....	29
Danas sam susreo Kristova vojnika	30
Jedino smrt ne možemo izbjeći.....	31
Korizma – najplodonosnije razdoblje u životu vjernika.....	32

Odluka za hitnom promjenom života.....	33
Novac – nužno sredstvo za život	34
Rastimo u vjeri, rastimo u Isusu i Isus će rasti u nama!	35
Božja riječ osvjetljava put.....	36
Isus Krist – jedini pravi i istinski prijatelj.....	37
Isuse, ti si sve ono što trebamo!	38
Isuse, samo u tebi imamo život – mir i snagu.....	39
Isuse, podaj mi takvu vjeru i snagu da zagledan u tebe nosim svoj križ!	40
Isuse, po križu tvome dolazi spasenje.....	41
Isuse, budi ti naše svjetlo i naša nada!	42
Isuse, daruj mi novo srce!	43
Isuse, milosrđu tvome nema kraja	44
Isuse, ne daj da odustanemo od tebe, jedine naše nade i milosrdne ljubavi	45
Isuse, molimo te za takvu nadu koja nikada ne prestaje!.....	46
Samo Isus daje onaj pravi i istinski mir	47
Sve ti mogu oduzeti, jedino Boga ne mogu	48
Svećenička služba je najljepši, najuzvišeniji i najkorisniji poziv za čovječanstvo.....	49
Potrebno je znati ispravno živjeti svoju duhovnost	50
Najučestaliji podsjetnik prolaznosti života na zemlji jest križ.....	51
Održavati kontakt s Bogom, naša je svakodnevna zadaća.....	52
Čežnja za Bogom i vječnom domovinom.....	53
III. AUTOROVA PROMIŠLJANJA I MOLITVE.....	55
IV. RIJEČ AUTORA DOMAGOJA JAKUMETOVIĆA.....	95
V. RIJEČ AUTORA KREŠIMIRA JAKUMETOVIĆA.....	101
VI. POGOVOR.....	103
Nevenka Špoljarić, prof., katolička novinarka: <i>Nova postaja duhovnoga hodočašćenja s Isusom.....</i>	103
VII. O AUTORIMA.....	106
VIII. KAZALO	109

SPONZORI IZDAVANJA OVE KNJIGE SU:

Đakovačko-osječka nadbiskupija

Zaklada „Profesor dr. Josip Sabol“ – Malinska

Rechner d.o.o. – Osijek

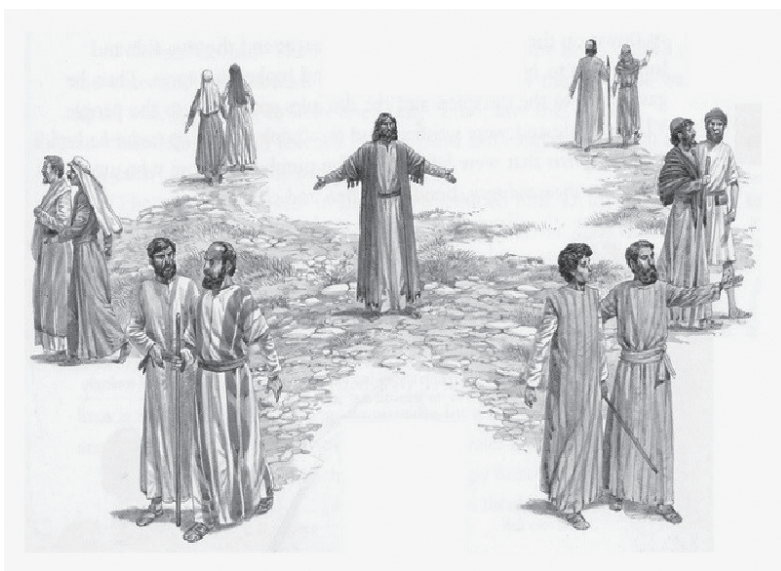

Zahvaljujemo od srca sponzorima na velikodušnoj pomoći, podršci i susretljivosti jer bez njihovog neizmjernog dobročinstva ova knjiga ISUS – JEDINI KOJI SVEMU DAJE SMISAO ne bi ugledala svjetlo dana.

braća Domagoj i Krešimir Jakumetović

SVEOPĆE POSLANJE

je poziv Isusa Krista svojim učenicima i svim vjernicima,
da šire Evandjelje svim narodima svijeta.

„Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode
krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga
i učeći ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!
I evo, ja sam s vama u sve dane - do svršetka svijeta.”
(Mt 28)